Damage Book

UNIVERSAL LIBRARY
OU_208203
UNIVERSAL LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. TM 894 8111 N31T Accession No. TM 448

Author Navalar, Arumuga

Title Tiruvachakam. 1953.

This book should be returned on or before the date last marked below.

உ

தமிழ்வேதமாகிய

திருவாசகம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்
தருமபரிபாலகர்

Mudlr. G சுப்பிரமணியம் J. P. அவர்களால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

விஜயஹு ஆவணிமீ

இதன் விலை] 1953. [ரூ. 1-4-0.

மாணிக்கவாசகர்.

பதிகவகராதி.

பதிகம்.	பக்கம்.	பதிகம்.	பக்கம்.
அச்சப்பத்து	172	குயிற்பத்து	120
அச்சோப்பதிகம்	213	குலாப்பத்து	185
அடைக்கலப்பத்து	140	குழைத்தபத்து	167
அண்டப்பகுதி	13	கோத்தும்பி	91
அதிசயப்பத்து	145	கோயிற்றிருப்பதிகம்	132
அம்மானை	78	கோயின்மூத்ததிருப் பதிகம்	129
அருட்பத்து	156	சதகம்	32
அற்புதப்பத்து	187	சாழல்	100
அன்னைப்பத்து	118	சிவபுராணம்	1
ஆசைப்பத்து	142	செத்திலாப்பத்து	136
ஆனந்தமாலை	210	சென்னிப்பத்து	190
உந்தியார்	109	தசாங்கம்	123
உயிருண்ணிப்பத்து	170	தெள்ளேணம்	96
எண்ணப்பதிகம்	197	தோணோக்கம்	112
எம்பாவை	70	நீத்தல்விண்ணப்பம்	59
ஏசறவு	182	படையாட்சி	207
கண்டபத்து	162	படையெழுச்சி	203
கழுக்குன்றப்பதிகம்	160	பண்டாயநான்மறை	206
கீர்த்தித்திருவகவல்	6		

பதிகம்.	பக்கம்.	பதிகம்.	பக்கம்.
பள்ளியெழுச்சி	125	பொற்சுண்ணம்	84
பாண்டிப்பதிகம்	175	பொன்னூசல்	115
பிடித்தபத்து	178	போற்றித்திருவகவல்	21
பிரார்த்தனைப்பத்து	164	யாத்திரைப்பத்து	200
புணர்ச்சிப்பத்து	148	வார்த்தை	193
புலம்பல்	184	வாழாப்பத்து	152
பூவல்லி	104	வெண்பா	203

ஆகத் திருப்பதிகங்கள் - 51.

மாணிக்கவாசகர்.

பேசுபுகழ்வாதவூர்ப்பிறந்துபெருந்துறைக்கடலுண்டு
ஆசிலெழிறடித்தயரவஞ்செழுத்தாலதிர்ந்தெழுந்து
தேசமலிதரப்போதுவார்சிவபோகமிகவிளைவான்
வாசகமாமாணிக்கமழைபொழிமாமுகில்போற்றி.

மாணிக்கவாசகர் பாண்டிநாட்டிலே வைகையாற்றங்கரையிலே மதுரைக்குச் சமீபத்திலுள்ள திருவாதவூர் என்னும் திருப்பதியிலே அமாத்தியப் பிராமண குலத்திலே பிறந்தவர். இவரது இயற்பெயர் திருவாதவூரர். தந்தையாரின் பெயர் சம்புபாதாசிரியர். தாயாரின் பெயர் சிவஞானவதி. இவர் பதினறு ஆண்டுகளுக் குள்ளாகவே வேதசிவாகமங்களையும் பல கலைகளையும் கற்றுத் தெளிந்த அருட்புலமையினராய் விளங்கினர். அதனோடு சிறந்த ஒழுக்கமும் நிறைந்த சிவபத்தியும் உடையவராகக் காணப்பட்டார். இவரது குணதிசயங்களைக் கேள்விப்பட்ட அரிமர்த்தனபாண்டியன் இவரைத் தனது முதல்மந்திரியாக ஆக்கிக்கொண்டான். தென்னவன் பிரமராயன் என்னும் பட்டப் பெயரைச் சூட்டினன். இப்பெயருடன் மந்திரிப் பதவியை ஏற்றுக் குறைவற நடாத்தும்போது, இவருக்

குச் சிவபத்தியும் உலகத்தின்மீது வெறுப்பும் மேலிட்டன. இச்சமயத்திற் பாண்டியன் இவரை அழைத்து கீழ்க்கடற்றுறைக்குச் சென்று நல்ல குதிரைகளை வாங்கிவரும்படி பெரும் பொருள் கொடுத்து அனுப்பினான். புறப்படுமுன் திருவாலவாயிலே எழுந்தருளியுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்நிதானத்தை அடைந்து, குதிரையின்பொருட்டு ஈனர்களாகிய மிலேச்சர்களுக்கு அரசனுடைய பொருள் செல்வத்தைப்பற்றித் துக்கத்துடன் விண்ணப்பித்தனர். கடவுளின் உத்தரவு பெற்ற பின் மதுரையை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சோழதேசத்தை நோக்கிச் சென்றார். சென்றவர் வழியிலேயுள்ள திருப்பெருந்துறை என்னுந் தலத்திலே தங்கினார். அங்கே ஒரு ஞானாசாரியர் குருந்தமரத்தின்கீழ்ப் பல மாணவர் சூழ வீற்றிருப்பதைக் கண்டார். கண்டவுடன் ஆனந்த பரவசமானார். பின்பு, தம்மை ஆட்கொண்டருளும்படி பரமாசாரியரை வேண்டினார். இவருடைய மேலான நிலையைக் கண்ட ஞானாசாரியராகிய கடவுளும் இவர் விரும்பியவாறே ஞானோபதேசத்துடன் திருவடி தீக்ஷையும் செய்தருளினார்.

ஞானோபதேசம் பெற்ற பின்பு, சிவானந்த மேலீட்டினாலே அதி மதுரமான பாடல்களைப் பாடுவாராயினர். அப் பாமாலை விலையுயர்ந்த மாணிக்கக் கற்

களாற் கோக்கப்பட்ட சரமாலையைப்போல் இருந்தமையால் சிவபிரான் இவருக்கு மாணிக்கவாசகரென்னுந் திருநாமத்தைக் கொடுத்தார். குதிரை வாங்குதற்காகக் கொண்டுவந்த பொருளையெல்லாம் திருப்பெருந்துறையிலே சிவாலயத் திருப்பணியிலும் சிவனடியார் வழிபாட்டிலும் செலவழித்தார். தாம் வந்த காரியத்தையும் மறந்து பித்தம்பிடித்தவர்போல் இருந்தார். தம்முடன் வந்த பரிவாரங்கள் என்ன சொல்லியும் இவர் கேட்டாரல்லர். இவர் இப்படி நடப்பதை அவர்கள் பாண்டியனிடம் போய் முறையிட்டார்கள். இவரது நிலைமையைக் கேள்வியுற்ற பாண்டியன் சுவாமிகளை உடனே மதுரைக்குத் திரும்பும்படி கடிந்தெழுதிய ஓலையொன்றை அனுப்பினான். அவ்வோலையைத் தமது ஆசாரியமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருந்த இறைவனுக்குக் காட்டினர். அவர் அடுத்த ஆவணி மூலத் திருநாளன்று குதிரைகளைத் தாமே மதுரைக்கு ஓட்டிக்கொண்டு வருவதாகவும், மாணிக்கவாசகர் மதுரைக்குச் சென்று அங்ஙனமே பாண்டியனுக்கு அறிவிக்கலாமென்றுங் கூறினர்.

சுவாமிகள் உடனே மதுரைக்கு மீண்டு, இறைவன் சொல்லியவாறு பாண்டியனுக்குத் தேறுதல் சொன்னார். அரசனும் ஆவணி மூலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்

டிருந்தான். அச்சமயத்தில் மந்திரிமார்களில் ஒருவன் அரசனிடஞ் சென்று முதன்மந்திரியார் குதிரை வாங்குதற்குக் கொண்டுபோன பொருளையெல்லாம் சிவனடியார்கள்பொருட்டுத் திருப்பெருந்துறையிற் செலவழித்துவிட்டன ரென்றும், அதனால் அவர் குதிரை வாங்கவில்லையென்றும் சொன்னான். அவன் கூறியவாறே அவ்விடத்தில் குதிரைகள் இல்லாமையை அறிந்த அரசன் நாயனாரைச் சிறையிலிடுவித்து அவர் கொண்டுபோன பொருளையெல்லாம் வாங்கும்படி கட்டளையிட்டான். ஏவலாளர்கள் சுவாமியை வருத்தினார்கள். அவர் சிறிதும் மனங் கலங்காமல் சிவபிரானைத் துதித்தவண்ணமா யிருந்தார். இதனால் அவருக்குச் செய்யப்பட்ட துன்பங்க ளொன்றும் அவரைச் சிறிதும் தாக்காதொழிந்தன.

இப்படி நடந்துவரும்போது ஆவணி மூலநாள் நெருங்கியது. பரமசிவன் குதிரைச்சேவகர் வேடம் பூண்டு குதிரைகளுடன் மதுரைக்கு எழுந்தருளினார். குதிரைப் பந்திகளின் வரவைக் கண்ட பாண்டியன் மகிழ்ச்சியடைந்து மாணிக்கவாசகரைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து அங்கு வந்த குதிரைகளைத் தானும் அவருமாகப் பரீக்ஷை செய்தனர். குதிரைகள் சிறிதும் இலக்கணப்பிழை யில்லாமையைக் கண்டு மகிழ்ந்தான்

அரசன். பிறகு, குதிரை வீரராக எழுந்தருளிய சிவ பிரானிடம் அவற்றைக் கயிறுமாற்றி வாங்கிக்கொண்டு அவருக்கு விடையளித்து அனுப்பினான். ஆயினும் அன்றிரவே அக்குதிரைகளெல்லாம் நரிகளாக மாறின. முன்னிருந்த குதிரைகளையும் இந்நரிகள் கடித்துக் கொன்றன. இதனை அறிந்தபாண்டியன் இது மாணிக்க வாசகர் செய்த சூழ்ச்சியென்று கருதி அவரை மறு படியும் துன்பப்படுத்துவானாயினான். அவன் செய்த துன்பமொன்றும் அவரைத் தாக்கவில்லை.

அடியார்க்கு எளியவராகிய சிவபெருமான் நாய னாருக்குச் செய்த அநீதியை ஒழிக்கவும், செம்மனச் செல்வி யென்னும் மூதாட்டியின் சிவபத்தியை உலகத் தாருக்குக் காட்டவுந் திருவுளங்கொண்டு வைகை யாற்றை மதுரைமாநகரின்மீது பெருக விடுத்தார். அது மேலும் மேலும் நகரையே அழிப்பதுபோலப் பெருகி ஓடிற்று. இதை அறிந்த பாண்டியன் சொக்க லிங்க மூர்த்தியைப் பலவாறு போற்றினன். வெள்ளம் சிறிதுங் குறையவில்லை. பெருக்கிற்குக் காரணம் தான் மாணிக்கவாசகருக்குத் துன்பஞ்செய்ததே என்று எண்ணி அவரைச் சிறைச்சாலையிலிருந்து விடுவித்துத் தான் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும்படி வேண் டினான். வைகைக் கரை அடைப்பித்தற்கும் அவரு

டைய துணையை நாடினன். வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலாத நாயனார் சிவபிரானிடம் பதிந்த உள்ளத்தின ராய் நகரிலுள்ளார் அனைவருக்கும் வைகைக் கரையை அடைக்கும் பொருட்டுப் பங்கிட்டுச் சிறிது சிறிது பாக மாக ஒவ்வொருவருக்கும் அளவிட்டார். அவர் ஏவிய படியே நகரத்தார் தத்தம் பாகக் கரையை அடைத்த னர்.

ஆயினும் சிவபத்தசிரோமணியாகிய செம்மனச் செல்வி யென்னும் பிட்டுவாணிச்சியின் பங்குமாத்திரம் அடைக்கப்படாம லிருந்தது. இதையறிந்த அரச னுடைய ஏவலாளர்கள் அம்மையாரை வற்புறுத்துவா ராயினர். இதனால் வருந்திய அம்மையார் சோமசுந் தரக்கடவுளின் திருக்கோயிலை யடைந்தார். தம்முடைய பிட்டைக் கூலியாக ஏற்றுத் தமது பங்கை அடைப்பா ரில்லாமையையும், தமக்குப் பந்து மித்திரர்க ளெவரும் இல்லாமையையுங் கூறி முறையிட்டார். சிவபிரான் அம்மையாரில் இரங்கித் தாமே கூலியாளாக எழுந் தருளிவந்து அவர் கொடுத்த பிட்டை வாங்கி யுண்டு வைகைக் கரையை அடைப்பவர்போல் நடித்தார். அம்மையாருடைய பங்கு அடைக்கப்பட்டதாயினும் மற்றவர்களுடைய அணையின் உயரத்தளவு வாராமை யைக் கண்ட அரசன், கூலியாளாக வந்த கடவுளைப்

பிரம்பினால் அடித்தான். அப் பிரம்படியானது பாண்டியன்மேலும் ஏனையோர்மேலும் பட்டது. இவையெல்லாம் தம்மடியவராகிய மாணிக்கவாசகர் பொருட்டுச் சிவபிரான் புரிந்த திருவிளையாடல்களென்று பாண்டியன் அறிந்தான். பின்பு அவரிடம் சென்று தான் அறியாமை காரணமாகச் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்துத் தன் னரசாட்சியை ஏற்றருளும்படி வேண்டினன். அவர் அவ் வேண்டுகோளை மறுத்துச் சிவவேடம் பூண்டவராய்த் திருப்பெருந் துறைக்கு எழுந்தருளி அங்கே சிலகாலம் வசித்தார். பிறகு திருவுத்தரகோச மங்கை, திருவிடைமருதூர், திருவண்ணாமலை, திருக் கழுக்குன்றம் முதலிய தலங்களை வணங்கி, அவ்வவ் விடங்களில் திருவாசகப் பாக்களைப் பாடியருளினார். கடைசியாகச் சிதம்பரத்தை அடைந்தார்.

சுவாமிகள் சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த நாளிலே, சோழ தேசத்துச் சிவபத்தர் ஒருவர் தல யாத்திரையாக இலங்கைக்குப் போனார். அவர் அடிக்கடி "பொன்னம்பலம் வாழ்க" என்று சொல்லுவது வழக்கமா யிருந்தது. அவர் அப்படிச் சொல்லுவதைக் கேள்வியுற்ற அந்நாட்டுப் புத்த அரசன் அவரை வர வழைத்தான். அவர்மூலமாகச் சிதம்பரத்தின் சிறப்பை அறிந்தான். சிதம்பரத்திலுள்ள சிவாலயத்தை இடித்

தொழித்து அந்த இடத்தில் பௌத்தாலயம் ஒன்று கட்டவேண்டுமென்னும் எண்ணம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று. ஆகவே அவன் பௌத்த குருவோடும் தன் ஊமை மகளோடும் சிதம்பரத்துக்குப் போனான். போனதும் தில்லைவாழந்தணர்களை வாதத்திற்கு அழைத்தான். பௌத்த குருவோடு வாதஞ்செய்யத் தக்க ஆற்றலுள்ளவரைத் தில்லையிலுள்ளார் தேடுவாராயினர். அப்போது நடராஜப்பெருமான் அவர்களுக்கு மாணிக்கவாசகரைக் குறிப்பிட, உடனே அவரை வரவழைத்தனர். சுவாமிகள் புத்தனுடன் வாதஞ்செய்து அவனை வென்றதுமன்றி, அவன் கேட்ட வினாக்களுக்குப் பிறவிதொட்டு ஊமையா யிருந்த பௌத்த அரசனது மகளைக்கொண்டு விடை சொல்லுவித்தார். வினாவும் விடையும் சுவாமிகள் பாடியருளிய திருச்சாழலிற் காணலாம். பௌத்தரெல்லாம் தமது சமயத்தின் புன்மையைக் கண்டு சைவராயினர்.

சுவாமிகள் சிதம்பரத்தில் வசித்துவரும் நாளிலே அவருடைய திருவாசகத்தைப் பரவச்செய்யவேண்டுமென்னும் பெருங் கருணையினாலே சிவபிரான் பிராமண வேடத்தோடு அவரிடம் எழுந்தருளினார். அவர் சொற்படி திருவாசகம் முழுவதையும் எழுதிக்கொண்டு திருச்சிற்றம்பலமுடையார்மீது ஒரு திருக்கோவைப்

பிரபந்தமும் பாடுவித்தார். அக்கோவையையும் எழுதித் தமது திருக் கைச்சாத்திட்டருளிச் சிதம்பர சிற்சபை வாயிலிலுள்ள பஞ்சாக்கரப் படியிலே சுவடிகளை வைத்தருளினார்.

அவ்விரு நூல்களையும் அருச்சகர் கண்டு பேராச் சரியமுற்று அடியாரெல்லாருக்குஞ் சொல்ல, அவர்கள் அந்நூல்களின் பொருளை அறிய விரும்பியவர்களாய் மாணிக்கவாசகப் பெருமானிடஞ் சென்றார்கள். அவர் எல்லோரையும் பொன்னம்பலத்திற்கு அழைத்து வந்து தம்நூல்களுக்குப் பொருள் இவரே என்று சபாநாதமூர்த்தியைச் சுட்டிக் காட்டி எல்லாருங் காணக் கனகசபையுட் புகுந்து அப்பெருமானோடு இரண்டறக் கலந்தார். அவர் இவ்வாறு முத்தி யடைந்த தினம் ஆனி மகம். சுவாமிகள் முத்தியடைந்த போது வயது 32. நமது சுவாமிகளைத் திருவாத வூரடிகள், மணிவாசகர், கோவை வேந்தர், ஆளுடைய அடிகள் என்று அழைப்பது உண்டு. சுவாமிகளை நந்தியந்தேவர் அவதாரமென்போர் குடமுழநந்தீசனை வாசகனாக்கொண்டார் என்னும் அப்பர் தேவார அடியைக் காட்டுவர்.

நாயனார் அறுபான் மும்மை நாயன்மார்களிற் சேராத தனியடியவர். இவர் சிவகரணமுற்று அறிவாற்

சிவனேயாய் விளங்கியவர். இவர் உபதேசம் பெற்ற திருப்பெருந்துறையில் இவருக்கே எல்லா உற்சவாதிகளும் இப்போதும் நடத்தப்படுகின்றன. மார்கழித் திருவாதிரைக்கு முன்னே எல்லாச் சைவாலயங்களிலும் திருவெம்பாவைப்பூசை நடத்தப்படுவதும் சுவாமிகளின் தனிச்சிறப்பைக் காட்டும்.

தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் பன்னிருதிருமுறையில் எட்டாவது திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இத் திருப்பாடல்களின் மொத்த எண் 1056. திருவாசகம் கல்நெஞ்சையும் இளகச்செய்யக்கூடியது. மனதை உருகச் செய்வதில் இதற்கு ஈடான நூல் இவ்வுலகில் வேறில்லையென்று திட்டமாய்க் கூறலாம். திருக்கோவையாரோ பேரின்பமாகிய ஞானத்தைப் புகட்டுவது.

சுவாமிகளால் தமது திருப்பாடல்களில் பாராட்டப்பட்ட அடியவராவார்: சண்டேசுரர், கண்ணப்பர், வண்டோதரி முதலியோர். பல பழமொழிகள் திருவாசகத்தில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. அதெந்து, பப்பு முதலிய இசைச்சொற்களும் வந்துள்ளன.

சுவாமிகள் சரித்திரத்தைக் கூறும் நூல்களாவன:— திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம்,

திருப்பெருந்துறைப்புராணம், திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம் முதலியன. இவருடைய திருக்கோவையாருக்குப் பேராசிரியர் எழுதிய உரையே சிறந்தது. திருக்கோவையாருண்மை என்னும் நூல் கோவையாரின் பெருமையைக் கூறும்.

நூதி.

கந்தமோ டுயிர்படுங் கணபங் கம்மெனச்
சிந்தைகொள் சாக்கியர் தியங்க மூகராய்
முந்தொரு மூகையை மொழிவித் தெந்தைபால்
வந்திடு மடிகளை வணக்கஞ் செய்குவாம்.

உ

சிவமயம்.

திருவாசகம்.

சிவபுராணம்.

சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

கலிவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க

புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈச னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய்விளங்கொளியாய்
யெண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
புறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி

மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதா ருள்ளத்தொளிக்கும் ஒளியானே
நீரா யுருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ்ஞானத்தாற்கொண்டுணர்வார்தங்கருத்தி
னோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே

போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச்சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே யுடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீர்த்தித் திருவகவல்.

சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை.

தில்லையில் அருளியது.

[நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி
பல்லுயிர் எல்லாம் பயின்றனன் ஆகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோர் உலகுந்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்
என்னுடை இருளை ஏறத் துரந்தும்
அடியார் உள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதினிற்
சொன்ன ஆகமந் தோற்றுவித் தருளியுங்
கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா ளோடு நயப்புற வெய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சா தீண்டும் இன்னருள் விளைத்துங்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்

விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்துங்
கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்து
மாவேட் டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்தி ரத்திருந்
துற்றஐம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்
நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும்
நூறுநூ றாயிரம் இயல்பின தாகி
ஏறுடை ஈசனிப் புவனியை உய்யக்
கூறுடை மங்கையுந் தானும்வந் தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையுந்
தர்ப்பணம் அதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவும்
மொக்கணி அருளிய முழுத்தழல் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணான்
நரியைக் குதிரை ஆக்கிய நன்மையும்
ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
பாண்டி யன்றனக் குப்பரி மாவிற்

றீண்டு கனகம் இசையப் பெறாஅ
தாண்டா னெங்கோன் அருள்வழி யிருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
அந்தணன் ஆகி ஆண்டுகொண் டருளி
இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும்
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்
ஆங்கது தன்னில் அடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசும்
உத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய இயல்பும்
பூவணம் அதனிற் பொலிந்திருந் தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்புந்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்
பூவல மதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாசம் ஆக்கிய பரிசும்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவகன் ஆகிய நன்மையும்
விருந்தின னாகி வெண்கா டதனிற்
குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்

பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்
கட்டமா சித்தி அருளிய அதுவும்
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்
மெய்க்காட்டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கான் ஒருவன் ஆகிய தன்மையும்
ஓரி யூரின் உகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலகன் ஆகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட இருந்தும்
தேவூர்த் தென்பால் திகழ்தரு தீவிற்
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையுந்
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரில்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
இடைமரு ததனில் ஈண்ட இருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தவப் பரிசும்
ஏகம் பத்தின் இயல்பாய் இருந்து
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசும்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமுஞ்
சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசுங்
கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்
ஈங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்

ஐயா றதனிற் சைவ னாகியும்
துருத்தி தன்னில் அருத்தியோ டிருந்தும்
திருப்பனை யூரில் விருப்பன் ஆகியும்
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்தும்
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
புறம்பய மதனில் அறம்பல அருளியுங்
குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்தும்
அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்
டிந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
எவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபரன் எம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திரன் ஆகி
அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுட்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியும்
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்
அந்தமில் பெருமை அருளுடை அண்ணல்
எந்தமை ஆண்ட பரிசது பகரின்
ஆற்ற லதுவுடை அழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
ஊனந் தன்னை ஒருங்குட னறுக்கும்
ஆனந் தம்மே ஆறா வருளியும்
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்

நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
அழுக்கடை யாமல் ஆண்டுகொண் டருள்பவன்
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்
மூல மாகிய மும்மல மறுக்குந்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
ஏலுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்
பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்
உத்தர கோச மங்கையூ ராகவும்
ஆதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப ஊர்தி
அருளிய பெருமை அருண்மலை யாகவும்
எப்பெருந் தன்மையுந் எவ்வெவர் திறமும்
அப்பரி சதனால் ஆண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
ஏல என்னை ஈங்கொழித் தருளி
அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர்

ஒன்ற வொன்ற உடன்கலந் தருளியும்
எய்தவந் திலாதார் எரியிற் பாயவும்
மாலது ஆகி மயக்கம் எய்தியும்
பூதலம் அதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியுங்
கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி
நாத நாத என்றழு தரற்றிப்
பாதம் எய்தினர் பாதம் எய்தவும்
பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்
றிதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கினர் ஏங்கவும்
எழில்பெறும் இமயத் தியல்புடை அம்பொற்
பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்
கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்
கருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
ஒலிதரு கைலை உயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்டப்பகுதி.

சிவனது தூல சூக்குமத்தை வியந்தது.

தில்லையிலருளிச்செய்யப்பட்டது.

[இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை கதிரின் துன்னணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியன் றொகையொடு மாலவன் மிகுதியுந்
தோற்றமுஞ் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய
மாப்பே ரூழியும் நீக்கமும் நிலையுஞ்
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்
தெறியது வளியிற்
கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்குங் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்

கருத்துடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே றாய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையுங் கிழவோன் நாடொறும்
அருக்கனிற் சோதி அமைத்தோன் றிருத்தகு
மதியில் தண்மை வைத்தோன் திண்டிறற்
றீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலின் ஊக்கம் கண்டோன் நிழல்திகழ்
நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட
மண்ணில் திண்மை வைத்தோன் என்றென்
றெனைப்பல கோடி எனைப்பல பிறவும்
அனைத்தனைத் தவ்வயி னடைத்தோன் அஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னே ரில்லோன் தானே காண்க
ஏனத் தொல்லெயி றணிந்தோன் காண்க
கானப் புலியுரி அரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும்
ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன்
இன்னிசை வீணையில் இசைந்தோன் காண்க
அன்னதொன் றவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க

அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க
சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க
ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க
விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
அணுத்தருந் தன்மை யிலையோன் காண்க
இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க
அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க
மருவியெப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூலுணர் உணரா நுண்ணியோன் காண்க
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க
அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதுஞ் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
கற்பமும் இறுதியுங் கண்டோன் காண்க
யாவரும் பெறவுறும் ஈசன் காண்க
தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க
பெண்ஆண் அலியெனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணா லியானுங் கண்டேன் காண்க
அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க
புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க

சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
அவனெனை யாட்கொண் டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளுந் தானும் உடனே காண்க
பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
கருமா முகிலிற் றோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையில் ஏறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய
வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழிற் றோன்றி வாளொளி மிளிர
எந்தம் பிறவியிற் கோப மிகுத்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புரை யஞ்சலி காந்தள் காட்ட
எஞ்சா இன்னருள் நுண்துளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசைதிசை தெவிட்ட வரையுறக்
கேதக் குட்டங் கையற வோங்கி
இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை
நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மான்கணந்
தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
அவப்பெருந் தாப நீங்கா தசைந்தன
ஆயிடை வானப் பேரியாற் றகவயிற்
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்

சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்
தூழூ ழோங்கிய நங்கள்
இருவினை மாமரம் வேர்ப றித்தெழுந்
துருவ அருள்நீர் ஓட்டா வருவரைச்
சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ்
வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகின்
மாப்புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தலி னோக்கி
அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் திட்டுத்
தொண்ட உழவ ராரத் தந்த
அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க
கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
அருந்தவர்க் கருளு மாதி வாழ்க
அச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலும் ஈர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
சூழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க
எய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
ஏதிலர்க் கேதிலெம் இறைவன் வாழ்க
காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க
நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
பிச்செமை யேற்றிய பெரியோன் போற்றி

நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி, நாற்றிசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்
உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதற் புலனாற் காட்சியு மில்லோன்
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
பூவில் நாற்றம் போன் றுயர்ந் தெங்கும்
ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
இன்றெனக் கெளிவந் தருளி
அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்
இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி
ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப்
போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅன் மாமணிப் பிறக்கம்
மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்
திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும்
முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும்
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கு முள்ளத்
துற்றவர் வருந்த வுறைப்பவர்க் கொளித்தும்
மறைத்திற நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும்

இத்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்
கத்தந் திரத்தி னவ்வயி னொளித்தும்
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
ஆணெனத் தோன்றி யலியெனப் பெயர்ந்து
வாணுதற் பெண்ணென வொளித்துஞ் சேண்வயின்
ஐம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த வொளித்தும்
ஒன்றுண் டில்லை யென்றறி வொளித்தும்
பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்
ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பிணையலிற்
றாள்தளை யிடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் றொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமி னென்றவர் பற்றுமுற் றொளித்துந்
தன்னே ரில்லோன் றானே யான தன்மை
என்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
அறைகூவி யாட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்
உளையா அன்பென் புருக வோலமிட்
டலைகடற் றிரையி னார்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து

நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவுங்
கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தின்
ஆற்றே னாக அவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்
ஏற்றார் மூதூ ரெழில்நகை யெரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்
றருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்
ஒருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
தடக்கையி னெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
தரியே னாயேன் றானெனைச் செய்தது
தெரியே னாவா செத்தே னடியேற்
கருளிய தறியேன் பருகியு மாரேன்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடற் றிரைபுரை வித்
துவாக்கட னள்ளுநீ ருள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுத மயிர்க்கால் தோறுந்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியே னூன்றழை
குரம்பை தோறு நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறு மேற்றின னுருகுவ
துள்ளங் கொண்டோ ருருச்செய் தாங்கெனக்

கள்ளூ றாக்கை யமைத்தன னொள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையு மிருப்ப தாக்கின னென்னிற்
கருணை வான்றேன் கலக்க
அருளொடு பராவமு தாக்கினன்
பிரமன்மா லறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றித்திருவகவல்.

சகத்தின் உற்பத்தி.

தில்லையில் அருளியது.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்
றடிமுடி யறியும் ஆதர வதனிற்
கடுமுர ணேனம் ஆகி முன் கலந்

தேழ்தல முருவ இடந்து பின்னெய்த்
தூழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில்
யானை முதலா வெறும்பீ றாய
ஊனமில் யோனியி னுள்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுண் மாதா வுதரத்
தீனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்தும்
இருமதி விளைவி னொருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னு ளம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களி னூறலர் பிழைத்தும்
ஏழு திங்களிற் றாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்துந்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்
ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தவக் காலை
ஈண்டியு மிருத்தியு மெனைப்பல பிழைத்துங்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங்

கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுண் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்
தெய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்
தீர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தங்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிறெனும் அவாவிடைப் பிழைத்துங்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ்
செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்துந்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின
ஆத்த மானா ரயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியருஞ்
சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்த மதங்களே

அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்
துலோகா யதமெனு மொண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி
அதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவுந்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுள முருகி யழுதுடல் கம்பித்
தாடியு மலறியும் பாடியும் பரவியும்
கொடிறும் பேதையும் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறா அன்பிற்
பசுமரத் தாணி யறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச
சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாருங்
கதியது பரமா அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலு நினையா
தருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து

குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை
என்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
அன்பெனு மாறு கரையது புரள
நன்புல னொன்றி நாதவென் றரற்றி
உரைதடு மாறி யுரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி யரும்பச்
சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை யரசே போற்றி
கூட லிலங்கு குருமணி போற்றி
தென்றில்லை மன்றினு ளாடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கன்னா ருரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி

ஆவா வென்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி யிறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் றிரளே போற்றி
அரசே போற்றி யமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி யறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி யுணர்வே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி யணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க் கெளிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்ற முரணுறு நரகிடை
ஆழா மேயரு ளரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி

முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி யரனே போற்றி
உரையுணர் விறந்த வொருவ போற்றி
விரிகட லுலகின் விளைவே போற்றி
அருமையி லெளிய அழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருண் மலையே போற்றி
என்னையு மொருவ னாக்கி யிருங்கழற்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
அழிவது மாவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவது மிறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவ ருள்ளத் தமுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலு நாயேற் கருளினை போற்றி

இடைமரு துறையு மெந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூ ரமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறா போற்றி
அண்ணா மலையெம் அண்ணா போற்றி
கண்ணா ரமுதக் கடலே போற்றி
ஏகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி
குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் மெந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
அடைந்தவர்க் கருளு மப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்
கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி

அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தே னடியேன் தமியேன் போற்றி
களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே யமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
அலந்தே னாயே னடியேன் போற்றி
இலங்கு சுடரெம் மீசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி

திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமு மிறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா வமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி
தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்க நானிலம் புகாமற்

பரகதி பாண்டியர்க் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்த சொன்மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சதகம்.

பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

1. மெய்யுணர்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்தானரும்பி விதிர்விதிர்த்துன் விரையார்கழற்கென்
கைதான்றலைவைத்துக்கண்ணீர்ததும்பிவெதும்பியுள்ள
ம், பொய்தான்றவிர்ந்துன்னைப் போற்றிசயசயபோற்றி
யென்னுங், கைதா னெகிழவிடேனுடையா யென்னைக்
கண்டுகொள்ளே. (1)

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினும்
னள்ளே னினதடி யாரொடல் லானர கம்புகினும்
எள்ளேன் றிருவரு ளாலே யிருக்கப் பெறினிறைவா
உள்ளேன்பிறதெய்வ முன்னையல்லாதெங்களுத்தமனே.

உத்தம னத்த னுடையா னடியே நினைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மாலிவ னென்ன மனநினைவில்
ஒத்தன வொத்தன சொல்லிட வூரூர் திரிந்தெவருந்
தத்த மனத்தன பேசவெஞ் ஞான்றுகொல் சாவதுவே.

சாவமுன் னுட்டக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று நஞ்ச மஞ்சி, ஆவவெந் தாயென் றவிதா விடுநம் மவரவரே, மூவரென் றேயெம் பிராஞெடு மெண்ணிவிண் ணுண்டு மண்மேல், தேவரென் றேயிறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே. (4)

தவமே புரிந்திலன் தண்மல ரிட்டுமுட் டாதிறைஞ் சேன், அவமே பிறந்த அருவினை யேனுனக் கன்பருள் ளாஞ், சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி லேனின் திருவ டிக்காம், பவமே யருளுகண் டாயடி யேற்கெம் பரம் பரனே. (5)

பரந்துபல் லாய்மல ரிட்டுமுட் டாதடி யேயிறைஞ் சி, இரந்தவெல் லாமெமக் கேபெற லாமென்னு மன்ப ருள்ளங், கரந்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற் கன்பெனக்கு, நிரந்தர மாயரு ளாய்நின்னை யேத்த முழுவதுமே. (6)

முழுவதுங் கண்டவனைப்படைத் தான்முடி சாய்த்து முன்னுட், செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடவப் பால னிப் பாலெம்பிரான், கழுதொடு காட்டிடை நாடக மாடிக் கதியிலியாய், உழுவையின் றோலுடுத் துன்மத்த மேல்கொண் டுழிதருமே. (7)

உழிதரு காலுங் கனலும் புனலொடு மண்ணும் விண்ணும், இழிதரு காலமெக் காலம் வருவது வந்த

தற்பின், உழிதரு காலத்த வுன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக், கழிதரு காலமு மாயவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே. (8)

பவனெம் பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண் ணோர்பெருமான், சிவனெம்பி ரானென்னை யாண்டுகொண்டானென் சிறுமைகண்டும், அவனெம் பிரானென்ன நானடி யேனென்ன இப்பரிசே, புவனெம் பிரான்றெரியும்பரி சாவ தியம்புகவே. (9)

புகவே தகேனுனக் கன்பருள் யானென்பொல்லாமணியே, தகவே யெனையுனக் காட்கொண்ட தன்மையெப் புன்மையரை, மிகவே யுயர்த்திவிண் ணோரைப் பணித்தியண் ணாவமுதே, நகவே தருமெம் பிரானென்னை நீசெய்த நாடகமே. (10)

2. அறிவுறுத்தல்.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

நாடகத்தா லுன்னடியார் போனடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே யிடையறா அன்புனக்கென்
னூடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் முடையானே. ()

யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென் கடவேன், வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன், தேனேயு மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமானெம், மானேயுன் னருள்பெறுநா ளென்றென்றே வருந்துவனே. (12)

வருந்துவனின் மலர்ப்பாத மவைகாண்பா னுயடியேன்
இருந்துநல மலர்புனையே னேத்தேனுத் தழும்பேறப்
பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தா யருளமுதம்புரியாயேல்
வருந்துவனற் றமியேன்மற் றென்னேநா னுமாறே. (13)

ஆமாறுன் திருவடிக்கே யகங்குழையே னன்புருகேன், பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர், கோமானின் றிருக்கோயி றூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன், சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. (14)

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி யுயிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே. ()

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான்மன நின்பால், தாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந்

தொழுவேண்டிச், சூழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன், பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானு முன்னைப் பரவுவனே. (16)

பரவுவா ரிமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதங்
குரவுவார் குழன்மடவாள் கூறுடையா ளொருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பி னடியார்கண் மேன்மேலுன்
னரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ அரியானே. (17)

அரியானே யாவர்க்கும் அம்பரவா அம்பலத்தெம்
பெரியானே சிறியேனை யாட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்
விரையார்ந்த மலர்தூவேன் வியந்தலறே னயந்துருகேன்
தரியேனு னுமாறென் சாவேனுன் சாவேனே. (18)

வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச் செவ்வாய்க்கரிய, பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத் துருகும் பாழ்நெஞ்சே, ஊனெலா நின்றுருகப் புகுந் தாண்டா னின்றுபோய், வானுளான் காணாய்நீ மாளா வாழ் கின்றாயே. (19)

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றா யாழாமற் காப்பானை யேத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே. (20)

3. சுட்டறுத்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா ழுறுபுனலிற் கீழ்மேலாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்
குள்ளந்தா னின்றுச்சி யளவு நெஞ்சாய்
உருகாதா லுடம்பெல்லாங் கண்ணாயண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதா னெஞ்சங் கல்லாங்
கண்ணிணையு மரமாந்தீ வினையினேற்கே. (21)

வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
போதுநான் வினைக்கேட னென்பாய் போல
இனையனா னென்றுன்னை யறிவித் தென்னை
யாட்கொண்டெம் பிரானானாய்க் கிரும்பின் பாவை
அனையநான் பாடேனின் றாடே னந்தோ
அலறிடே னுலறிடே னாவிசோரேன்
முனைவனே முறையோநா னான வாறு
முடிவறியேன் முதலந்த மாயினானே. (22)

ஆயநான் மறையவனு நீயே யாதல்
அறிந்தியா னியாவரினுங் கடைய னாய

நாயினே னுதலையு நோக்கிக் கண்டு
நாதனே நானுனக்கோ ரன்ப னென்பேன்
ஆயினே னுதலா லாண்டு கொண்டாய்
அடியார்தா மில்லையே யன்றி மற்றோர்
பேயனே னிதுதானின் பெருமை யன்றே
யெம்பெருமா னென்சொல்லிப் பேசு கேனே. (23)

பேசிற்றா மீசனே யெந்தா யெந்தை
பெருமானே யென்றென்றே பேசிப் பேசிப்
பூசிற்றான் றிருநீறே நிறையப் பூசிப்
போற்றியெம் பெருமானே யென்று பின்றா
நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
யாண்டானே யவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
மாசற்ற மணிக்குன்றே யெந்தா யந்தோ
என்னைநீ யாட்கொண்ட வண்ணந் தானே. (24)

வண்ணந்தான் சேயதன்று வெளிதே யன்ற
நேகனேக னணுவணுவி லிறந்தா யென்றங்
கெண்ணந்தான் றடுமாறி யிமையோர் கூட்டம்
எய்துமா றறியாத எந்தா யுன்றன்
வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க்கழல்க ளவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
திண்ணந்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டாய்
எம்பெருமா னென்சொல்லிச் சிந்திக் கேனே. (25)

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
கண்ணிணைநின் றிருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கியைம் புலன்க ளார
வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே. (26)

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பவ்வத் தெவ்வத்
தடந்திரையா லெற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயா ரென்னுங் காலாற்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்
டினியென்னே யுய்யுமா றென்றென் றெண்ணி
அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின் றேனை
முனைவனே முதலந்த மில்லா மல்லற்
கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே. ()

கேட்டாரு மறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே

காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே. (28)

விச்சைதா னிதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிகுகாத லடியார்தம் மடிய ளுக்கி
அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டா னமுத மூறி
அகநெகவே புகுந்தாண்டா னன்புகூர
அச்சனாண் பெண்ணலியா காச மாகி
ஆரழலா யந்தமா யப்பா னின்ற
செச்சைமா மலர்புரையு மேனி யெங்கள்
சிவபெருமா னெம்பெருமான் தேவர் கோவே. (29)

தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கு மற்றை
மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
யாவர்கோ னென்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோம்
மேவினோம் அவனடியா ரடியா ரோடும்
மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே. (30)

4. ஆத்தும சுத்தி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான்கழற் கன்பிலையென் புருகிப், பாடுகின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பாத மலர், சூடுகின்றிலை சூட்டுகின்றதுமிலை துணையிலி பிண நெஞ்சே, தேடுகின்றிலை தெருவுதோறல றிலைசெய்வ தொன்றறியேனே. (31)

அறிவிலாத வெனைப்புகுந் தாண்டுகொண் டறி வதை யருளிமேல், நெறியெலாம் புலமாக்கிய எந்தை யைப் பந்தனை யறுப்பானைப், பிறிவி லாதவின் னருள் கள்பெற் றிருந்துமா றாடுதி பிணநெஞ்சே, கிறியெலா மிகக் கீழ்ப்படுத் தாய்கெடுத் தாயென்னைக் கெடுமாறே.

மாறி நின்றெனைக் கெடக் கிடந்தனையை யெம் மதியிலி மடநெஞ்சே, தேறுகின்றில மினியுனைச் சிக் கெனச் சிவனவன் திரள் தோள்மேல், நீறுநின்றது கண்டனை யாயினு நெக்கிலை யிக்காயங், கீறுகின்றிலை கெடுவதுன் பரிசிது கேட்கவுங் கில்லேனே. (33)

கிற்ற வாமன மேகெடு வாயுடை யானடி நாயேனை, விற்றெ லாமிக ஆள்வதற் குரியவன் விரைமலர்த் திருப்

பாதம், முற்றி லாவிளந் தளிர்பிரிந் திருந்துநீ யுண்டன வெல்லாமுன், அற்ற வாறுநின் னறிவுநின் பெருமையு மளவறுக் கில்லேனே. (34)

அளவ றுப்பதற் கரியவ னிமையவர்க் கடியவர்க் கெளியானங், களவ றுத்துநின் றுண்டமை கருத்தினுட் கசிந்துணர்ந் திருந் தேயும், உளக றுத்துனை நினைந் துளம் பெருங் களன் செய்தது மிலை நெஞ்சே, பளக றுத்துடை யான் கழல் பணிந்திலை பரகதி புகுவானே.

புகுவ தாவதும் போதர வில்லதும் பொன்னகர் புகப்போதற், குருவ தாவது மெந்தையெம் பிரா னென்னை யாண்டவன் கழற்கன்பு, நெகுவ தாவது நித்தலு மமுதொடு தேனொடு பால்கட்டி, மிகுவ தாவது மின்றெனின் மற்றிதற் கென்செய்கேன் வினையேனே.

வினையென் போலுடை யார்பிற ராருடை யானடி நாயேனைத், தினையின் பாகமும் பிரிவது திருக்குறிப் பன்றுமற் றதனாலே, முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந் திருந்துநான் முட்டிலேன் றலைகீறேன், இனைப்ன் பாவனை யிரும்புகன் மனஞ்செவி யின்னதென் றறி யேனே. (37)

ஏனை யாவரு மெய்திட லுற்றுமற் றின்னதென் றறியாத, தேனை யானெயைக் கரும்பினின் றேறலைச்

சிவனே யென்சிவ லோகக், கோனே மானன நோக்கிதன்
கூறனைக் குறுகிலே னெடுங்காலம், ஊனே யானிருந்
தோம்புகின் றேன்கெடு வேனுயி ரோயாதே. (38)

ஒய்வி லாதன வுவமனி லிறந்தன வொண்மலர்த்
தாள்தந்து, நாயிலாகிய குலத்தினுங் கடைப்படு மென்
னைநன் னெறிகாட்டித், தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்த
வென் தலைவனை நனிகாணேன், தீயில் வீழ்கிலேன்
திண்வரை யுருள்கிலேன் செழுங்கடல் புகுவேனே. ()

வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசுடு மதுதனை
நினையாதே, மானி லாவிய நோக்கியர் படிறிடை மத்
திடு தயிராகித், தேனிலாவிய திருவருள் புரிந்தவென்
சிவனகர் புகப்போகேன், ஊனி லாவியை யோம்புதற்
பொருட் டினு முண்டுடுத் திருந்தேனே. (40)

5. கைம்மாறு கொடுத்தல்.

கலிவிருத்தம்.

இருகை யானையை ஒத்திருந் தென்னுளக்
கருவை யான்கண்டி லேன்கண்ட தெய்வமே
வருக வென்று பணித்தனை வானுளோர்க்
கொருவ னேகிற்றி லேன்கிற்ப னுண்ணவே. (41)

உண்டோ ரொண்பொரு ளென்றுணர் வார்க்கெலாம்
பெண்டி ராணலி யென்றறி யொண்கிலை
தொண்ட னேற்குள்ள வாவந்து தோன்றினாய்
கண்டுங் கண்டிலே னென்னகண் மாயமே. (42)

மேலை வானவ ரும்மறி யாததோர்
கோல மேயெனை யாட்கொண்ட கூத்தனே
ஞால மேவிசும் பேயிவை வந்துபோங்
கால மேயுனை யென்றுகொல் காண்பதே. (43)

காண லாம்பர மேகட் கிறந்ததோர்
வாணி லாப்பொரு ளேயிங்கொர் பார்ப்பெனப்
பாண னேன்படிற் றாக்கையை விட்டுனைப்
பூணு மாறறி யேன்புலன் போற்றியே. (44)

போற்றி யென்றும் புரண்டும் புகழ்ந்துநின்
றாற்றன் மிக்கவன் பாலழைக் கின்றிலேன்
ஏற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறுங்
கூற்ற மன்னதொர் கொள்கையென் கொள்கையே. ()

கொள்ளுங் கில்லெனை யன்பரிற் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டும் அறாமலர்க் கொன்றையான்
நள்ளுங் கீழுளு மேலுளும் யாவுளும்
எள்ளும் எண்ணெயும் போனின்ற எந்தையே. (46)

எந்தை யாயெம் பிரான்மற்றும் யாவர்க்குந்
தந்தை தாய்தம் பிரான்றனக் கஃதிலான்

முந்தி யென்னுள் புகுந்தனன் யாவருஞ்
சிந்தை யாலு மறிவருஞ் செல்வனே. (47)

செல்வ நல்குர வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
புல்வ ரம்பின்றி யார்க்கு மரும்பொருள்
எல்லை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வ கைமனத் தேன்பட்ட கட்டமே. (48)

கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரநீ
றிட்ட அன்பரொ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை
எட்டி னோடிரண் டும்மறி யேனையே. (49)

அறிவ னேயமு தேயடி நாயினேன்
அறிவ னாகக்கொண் டோவெனை யாண்டது
அறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்டநாள்
அறிவ னோவல்ல னோவரு ளீசனே. (50)

6. அநுபோக சுத்தி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஈசனேயென்னெம்மானேயெந்தைபெருமானென்பிற
நாசனேநான்யாதுமொன்றல்லாப்பொல்லாநாயான [வி
நீசனேனையாண்டாய்க்குநினைக்கமாட்டேன்கண்டாயே
தேசனேயம்பலவனேசெய்வதொன்றுமறியேனே. (51)

செய்வதறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற்பாத மலர் காணாய், பொய்யர்பெறும்பே றத்தனையும் பெறுதற்குரி யேன்பொய்யிலா, மெய்யர்வெறியார் மலர்ப்பாத மேவக் கண்டுங் கேட்டிருந்தும், பொய்யனேனா னுண்டுடுத்திங் கிருப்பதானேன் போரேறே. (52)

போரேறேநின் பொன்னகர்வாய் நீபோந்தருளியிரு ணீக்கி, வாரே றிளமென் முலையாளோ டுடன்வந்தருள அருள்பெற்ற, சீரே றடியார் நின்பாதஞ் சேரக்கண்டுங் கண்கெட்ட, ஊரே றாயிங் குழல்வேனோ கொடியே னுயிர்தா னுலவாதே. (53)

உலவாக் காலந் தவமெய்தி யுறுப்பும் வெறுத்திங் குனைக்காண்பான், பலமா முனிவர் நனிவாடப் பாவி யேனைப் பணிகொண்டாய், மலமாக் குரம்பை யிது மாய்க்க மாட்டேன்மணியே யுனைக்காண்பான், அலவா நிற்கு மன்பிலே னென்கொண் டெழுகே னெம்மானே.

மானேர் நோக்கி உமையாள் பங்கா வந்திங் காட் கொண்ட, தேனே யமுதே கரும்பின் தெளிவே சிவனே தென்றில்லைக், கோனே யுன்றன் திருக்குறிப்புக் கூடு வார்நின் கழல்கூட, ஊனார்புழுக்கூ டிதுகாத்திங்கிருப்ப தானே னுடையானே. (55)

உடையானேநின் றனையுள்கி உள்ளமுருகும்பெருங் காதல், உடையா ருடையாய் நின்பாதஞ் சேரக் கண் டிங் கூர்நாயிற், கடையானேனெஞ் சுருகாதேன் கல்லா

மனத்தேன் கசியாதேன், முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்
திங் கிருப்ப தாக முடித்தாயே. (56)

முடித்த வாறு மென்றனக்கே தக்க தேமுன் னடி
யாரைப், பிடித்த வாறுஞ் சோராமற் சோர னேனிங்
கொருத்திவாய், துடித்தவாறுந் துகிலிறையே சோர்ந்த
வாறு முகங்குறுவேர், பொடித்தவாறு மிவையுணர்ந்து
கேடென் றனக்கே சூழ்ந்தேனே. (57)

தேனைப் பாலைக் கன்னலின் தெளிவை யொளி
யைத் தெளிந்தார்தம், ஊனை யுருக்கு முடையானை
யும்ப ரானை வம்பனேன், நானின் னடியே னீயென்னை
யாண்டா யென்று லடியேற்குத், தானுஞ் சிரித்தே
யருளலாந் தன்மை யாமென் தன்மையே. (58)

தன்மை பிறரா லறியாத தலைவா பொல்லா நா
யான, புன்மை யேனை யாண்டையா புறமே போக
விடுவாயோ, என்னை நோக்கு வார்யாரே யென்னான்
செய்கே னெம்பெருமான், பொன்னே திகழுந் திரு
மேனி யெந்தா யெங்குப் புகுவேனே. (59)

புகுவே னெனதே நின்பாதம் போற்று மடியா
ருண்ணின்று, நகுவேன் பண்டு தோணோக்கி நாண
மில்லா நாயினேன், நெகுமன் பில்லை நினைக்காணநீ
யாண் டருள அடியேனுந், தகுவ னேயென் றன்மையே
னெந்தா யந்தோ தரியேனே. (60)

7. காருணியத் திரங்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான, விருத்தனே போற்றி யெங்கள் விடலையே போற்றி ஒப்பில், ஒருத்தனே போற்றி உம்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லை, நிருத்தனே போற்றி யெங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி. (61)

போற்றியோ நமச்சி வாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன், போற்றியோ நமச்சி வாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை, போற்றியோ நமச்சி வாய புறமெனைப் போகல் கண்டாய், போற்றியோ நமச்சி வாய சயசய போற்றி போற்றி. (62)

போற்றியென் போலும் பொய்யர் தம்மை யாட் கொள்ளும் வள்ளல், போற்றிநின் பாதம் போற்றி நாதனே போற்றி போற்றி, போற்றிநின் கருணை வெள் ளப் புதுமதுப் புவன நீர்தீக், காற்றிய மானன் வானம் இருசுடர்க் கடவு ளானே. (63)

கடவுளே போற்றி யென்னைக் கண்டுகொண் டருளு போற்றி, விடவுளே யுருக்கி யென்னை யாண்டிட வேண்டும் போற்றி, உடலிது களைந்திட் டொல்லை யும்பர்தந் தருளு போற்றி, சடையுளே கங்கை வைத்த சங்கரா போற்றி போற்றி. (64)

சங்கரா போற்றி மற்றோர் சரணிலேன் போற்றி கோலப், பொங்கரா வல்குற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கரிய வாட்கண், மங்கையோர் பங்க போற்றி மால் விடை யூர்தி போற்றி, இங்கிவாழ் வாற்ற கில்லே னெம்பிரா னிழித்திட் டேனே. (65)

இழித்தன னென்னை யானே யெம்பிரான் போற்றி போற்றி, பழித்திலே னுன்னை யென்னை யாளுடைப் பாதம் போற்றி, பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கடமை போற்றி, ஒழித்திடிவ் வாழ்வு போற்றி உம்பர்நாட் டெம்பி ரானே. (66)

எம்பிரான் போற்றி வானத் தவரவ ரேறு போற்றி, கொம்பரார் மருங்குன் மங்கை கூறவெண் ணீற போற்றி, செம்பிரான் போற்றி தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி, உம்பரா போற்றி யென்னை யாளுடை ஒருவ போற்றி. (67)

ஒருவனே போற்றி யொப்பி லப்பனே போற்றி வானோர், குருவனே போற்றி யெங்கள் கோமளக் கொழுந்து போற்றி, வருகவென் றென்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி, தருகநின் பாதம் போற்றி தமியனேன் றனிமை தீர்த்தே. (68)

தீர்ந்தவன் பாய அன்பர்க் கவரினும் அன்ப போற்றி, பேர்ந்துமென் பொய்ம்மை யாட்கொண் டருளிடும் பெருமை போற்றி, வார்ந்தநஞ் சயின்று வானோர்க் கமுதமீ வள்ளல் போற்றி, ஆர்ந்தநின் பாத நாயேற் கருளிட வேண்டும் போற்றி. (69)

போற்றியிப் புவன நீர்தீக் காலொடு வான மானாய், போற்றியெவ் வுயிர்க்குந் தோற்ற மாகிநீ தோற்ற மில்லாய், போற்றியெல் லாவு யிர்க்கு மீறாயீ றின்மை யானாய், போற்றியைம் புலன்க ளின்னைப் புணர்கிலாப் புணர்க்கை யானே. (70)

8. ஆனந்தத் தழுந்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

புணர்ப்ப தொக்க எந்தை யென்னை யாண்டு பூண நோக்கினாய், புணர்ப்ப தன்றி தென்றபோது நின்னொ டென்னொ டென்னிதாம், புணர்ப்ப தாக வன்றி தாக அன்பு நின்க ழற்கணே, புணர்ப்ப தாக அங்க ணாள புங்க மான போகமே. (71)

போகம் வேண்டி வேண்டி லேன்பு ரந்த ராதி யின்பமும், ஏக நின்க ழலிணைய லாதி லேனெ னெம் பிரான், ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து குஞ்சி யஞ்ச லிக்

கணே, ஆக வென்கை கண்கள் தாரை யாற தாக வையனே. (72)

ஐய நின்ன தல்ல தில்லை மற்றொர் பற்று வஞ்ச னேன், பொய்க லந்த தல்ல தில்லை பொய்ம்மை யேனெ னெம்பிரான், மைக லந்த கண்ணி பங்க வந்து நின்க ழற்கணே, மெய்க லந்த அன்ப ரன்பெ னக்கு மாக வேண்டுமே. (73)

வேண்டு நின்க ழற்க ணன்பு பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே, ஆண்டு கொண்டு நாயி னேனை யாவ வென்ற ருளுநீ, பூண்டு கொண் டடிய னேனும் போற்றி போற்றியென் றுமென்று, மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்ன நின்வ ணங்கவே. (74)

வணங்கு நின்னை மண்ணும் விண்ணும் வேத நான்கு மோலமிட், டுணங்கு நின்னை யெய்த லுற்று மற்றொ ருண்மை யின்மையின், வணங்கி யாம்வி டேங்க ளென்ன வந்து நின்ற ருளுதற், கிணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க என்கொ லோநி னைப்பதே. (75)

நினைப்ப தாக சிந்தை செல்லு மெல்லை யேய வாக் கினல், தினைத்த னையு மாவதில்லை சொல்ல லாவ கேட் பவே, அனைத் துலகு மாய நின்னை ஐம்பு லன்கள் காண் கிலா, எனைத் தெனைத்த தெப்பு றத்த தெந்தை பாத மெய்தவே. (76)

எய்த லாவ தென்று நின்னை யெம்பி ரானிவ் வஞ்ச னேற், குய்த லாவ துன்க ணன்றி மற்றொ ருண்மை யின்மையிற், பைத லாவ தென்று பாது காத்தி ரங்கு பாவியேற், கீத லாது நின்க ணொன்றும் வண்ண மில்லை யீசனே. (77)

ஈச னேநீ யல்ல தில்லை யிங்கு மங்கு மென்பதும், பேசி னேனொ ரோ பேத மின்மை பேதை யேனெ னெம்பிரான், நீச னேனை யாண்டு கொண்ட நின்ம லாவொர் நின்னலால், தேச னேயொர் தேவ ருண்மை சிந்தி யாது சிந்தையே. (78)

சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச் சீரி லைம்பு லன்களான், முந்தை யான கால நின்னை யெய்தி டாத மூர்க்கனேன், வெந்தை யாவி ழுந்தி லேனெ னுள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன், எந்தை யாய நின்னை யின்ன மெய்த லுற்றி ருப்பனே. (79)

இருப்பு நெஞ்ச வஞ்ச னேனை யாண்டு கொண்ட நின்னதாட், கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெ னைக்க லந்து போகவும், நெருப்பு முண்டி யானு முண்டி ருந்த துண்ட தாயினும், விருப்பு முண்டு நின்க ணென்க ணென்ப தென்ன விச்சையே. (80)

9. ஆனந்த பரவசம்.

கலிநிலைத்துறை.

விச்சுக் கேடுபொய்க் காகா தென்றிங் கெனைவைத்தாய்
இச்சைக் கானா ரெல்லாரும் வந்துன் றாள்சேர்ந்தார்
அச்சத் தாலே யாழ்ந்திடு கின்றே னாரூரெம்
பிச்சைத் தேவா என்னான் செய்கேன் பேசாயே. (81)

பேசப் பட்டே னின்னடி யாரிற் றிருநீறே
பூசப் பட்டேன் பூதல ராலுன் னடியானென்
றேசப் பட்டே னினிப்படு கின்ற தமையாதால்
ஆசைப் பட்டே னாட்பட் டேனுன் னடியேனே. (82)

அடியேனல் லேன்கொல்லோ தானெனை யாட்கொண்டிலை கொல்லோ, அடியா ரானா ரெல்லாரும் வந்துன் றாள்சேர்ந்தார், செடிசே ருடல மிதுநீக்க மாட்டே னெங்கள் சிவலோகா, கடியே னுன்னைக் கண்ணாரக் காணுமாறு காணேனே. (83)

காணுமாறு காணே னுன்னை யந்நாட் கண்டேனும், பாணேபேசி யென்றன்னைப் படுத்த தென்ன பரஞ்சோதி, ஆணேபெண்ணே யாரமுதே யத்தா செத்தே போயினேன், ஏணில்லா நாயினே னென்கொண் டெழுகே னெம்மானே. (84)

மானேர்நோக்கி யுடையாள் பங்கா மறையீ றறியா மறையோனே, தேனேயமுதே சிந்தைக் கரியாய் சிறியேன் பிழைபொறுக்குங், கோனேசிறிதே கொடுமை பறைந்தேன் சிவமா நகர்குறுகப், போனாரடியார் யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோமே. (85)

புறமே போந்தோம் பொய்யும் யானு மெய்யன்பு, பெறவே வல்லே னல்லா வண்ணம் பெற்றேன் யான், அறவே நின்னைச் சேர்ந்த அடியார் மற்றொன் றறியாதார், சிறவே செய்து வழிவந்து சிவனே நின்றாள் சேர்ந்தாரே. (86)

தாரா யுடையா யடியேற் குன்றா ளிணையன்பு
பேரா வுலகம் புக்காரடியார் புறமே போந்தேன் யான்
ஊராமிலைக்கக் குருட்டா மிலைத்திங்குன்றாளிணையன்புக்
காரா யடியே னயலே மயல்கொண் டழுகேனே. (87)

அழுகே னின்பா லன்பா மனமா யழல்சேர்ந்த
மெழுகே யன்னார் மின்னார் பொன்னார் கழல்கண்டு
தொழுதே யுன்னைத் தொடர்ந்தா ரோடுந் தொடராதே
பழுதே பிறந்தே னென்கொண் டுன்னைப் பணிகேனே.

பணிவார் பிணிதீர்த் தருளிப் பழைய அடியார்க்குன்
அணியார் பாதங் கொடுத்தி யதுவு மரிதென்றால்
திணியார் மூங்கி லனையேன் வினையைப் பொடியாக்கித்
தணியார் பாதம் வந்தொல்லை தாராய் பொய்தீர் மெய்
[யானே. (89)

யானேபொய் யென்னெஞ்சும்பொய் யென்னன்பும்பொ
ஆனால் வினையே னழுதா லுன்னைப் பெறலாமே [ய்
தேனே அமுதே கரும்பின் றெளிவே தித்திக்கும்
மானே யருளா யடியே னுனைவந் துறுமாறே. (90)

10. ஆனந்தாதீதம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே
வந்து முந்திநின் மலர்கொள் தாளிணை
வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்றநின்
மெய்ம்மை யன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார்
ஈறி லாதநீ யெளிமை யாகிவந்
தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியுங்
கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
கடைய னாயினேன் பட்ட கீழ்மையே. (91)

மையி லங்குநற் கண்ணி பங்கனே
வந்தெ னைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
கையி லங்குபொற் கிண்ண மென்றலால்
அரியை யென்றுனைக் கருது கின்றிலேன்
மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
மெய்ம்மை யன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார்
பொய்யி லங்கெனைப் புகுதவிட்டுநீ
போவ தோசொலாய் பொருத்த மாவதே. (92)

பொருத்த மின்மையேன் பொய்ம்மை யுண்மையேன்
போத வென்றெனைப் புரிந்து நோக்கவும்
வருத்த மின்மையேன் வஞ்ச முண்மையேன்
மாண்டி லேன்மலர்க் கமல பாதனே
அரத்த மேனியா யருள்செ யன்பரும்
நீயு மங்கெழுந் தருளி யிங்கெனை
இருத்தி னாய்முறை யோவெ னெம்பிரான்
வம்ப னேன்வினைக் கிறுதி யில்லையே. (93)

இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கணே
யேல மேலுநற் குழலி பங்கனே
கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினாய்
எல்லை யில்லைநின் கருணை யெம்பிரான்
ஏது கொண்டுநா னேது செய்யினும்
வல்லை யேயெனக் கின்னு முன்கழல்
காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே. (94)

வான நாடரு மறியொ ணாதநீ
மறையி லீறுமுன் றொடரொ ணாதநீ
ஏனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
யென்னை யின்னிதா யாண்டு கொண்டவா
ஊனை நாடக மாடு வித்தவா
உருகி நானுனைப் பருக வைத்தவா

ஞான நாடக மாடு வித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே. (95)

விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய்
விண்ணு மண்ணக முழுதும் யாவையும்
வைச்சு வாங்குவாய் வஞ்சகப் பெரும்
புலைய னேனையுன் கோயில் வாயிலிற்
பிச்ச னாக்கினாய் பெரிய வன்பருக்
குரிய னாக்கினாய் தாம்வ ளர்த்ததோர்
நச்சு மாமர மாயி னுங்கொலார்
நானு மங்ஙனே யுடைய நாதனே. (96)

உடைய நாதனே போற்றி நின்னலாற்
பற்று மற்றெனக் காவ தொன்றினி
உடைய னேபணி போற்றி யும்பரார்
தம்ப ராபரா போற்றி யாரினுங்
கடைய னாயினேன் போற்றி யென்பெருங்
கருணை யாளனே போற்றி யென்னைநின்
அடிய னாக்கினாய் போற்றி ஆதியும்
அந்த மாயினாய் போற்றி யப்பனே. (97)

அப்ப னேயெனக் கமுத னேயா
னந்த னேயக நெகவள் ளூறுதேன்
ஒப்ப னேயுனக் குரிய அன்பரில்
உரிய னாயுனைப் பருக நின்றதோர்

துப்ப னேசுடர் முடிய னேதுணை
யாள னேதொழும் பாள ரெய்ப்பினில்
வைப்ப னேயெனை வைப்ப தோசொலாய்
நைய வையகத் தெங்கள் மன்னனே. (98)

மன்ன எம்பிரான் வருக வென்னெனை
மாலு நான்முகத் தொருவன் யாரினும்
முன்ன வெம்பிரான் வருக வென்னெனை
முழுதும் யாவையு மிறுதி யுற்றநாள்
பின்ன எம்பிரான் வருக வென்னெனைப்
பெய்க ழற்கணன் பாயெ னாவினாற்
பன்ன எம்பிரான் வருக வென்னெனைப்
பாவ நாசநின் சீர்கள் பாடவே. (99)

பாட வேண்டுநான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்
காட வேண்டுநான் போற்றி யம்பலத்
தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டுநான் போற்றி யிப்புழுக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீட வேண்டுநான் போற்றி வீடுதந்
தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே. (100)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீத்தல்விண்ணப்பம்.

பிரபஞ்சவைராக்கியம்.

உத்தரகோசமங்கையில் அருளியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டு கொண்ட, விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின் தோல், உடையவ னேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, சடையவ னேதளர்ந் தேனெம் பிரானென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே. (1)

கொள்ளேர் பிளவக லாத் தடங்கொங்கையர் கொவ்வைச் செவ்வாய், விள்ளே னெனினும் விடுதிகண் டாய்நின் விழுத் தொழும்பின், உள்ளேன் புறமல்லே னுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, கள்ளே னொழியவுங் கண்டுகொண் டாண்டதெக் காரணமே. (2)

காருறு கண்ணிய ரைம்புல னாற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேனை விடுதிகண் டாய்விளங் குந்திருவா
ரூருறை வாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க என்னை வளர்ப்பவனே. ()

வளர்கின்ற நின்கரு ணைக்கையில் வாங்கவு நீங்கியிப்பால், மிளிர்கின்ற என்னை விடுதிகண்டாய் வெண்

மதிக் கொழுந்தொன், றொளிர்கின்ற நீண்முடி யுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, தெளிகின்ற பொன்னு மின் னும் மன்ன தோற்றச செழுஞ்சுடரே. (4)

செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற் சின்மொழி யாரிற் பன்னாள், விழுகின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்வெறி வாயறுகால், உழுகின்ற பூமுடி யுத்தர கோசமங் கைக் கரசே, வழிநின்று நின்னருளா ரமுதூட்ட மறுத்த னனே. (5)

மறுத்தனன் யானுன் னருளறி யாமையி லென் மணியே, வெறுத்தெனை நீவிட் டிடுதிகண் டாய்வினை யின்றொகுதி, ஒறுத்தெனை யாண்டுகொ ளுத்தர கோச மங் கைக்கரசே, பொறுப்பரன் றேபெரி யோர்சிறு நாய்கள்தம் பொய்யினையே. (6)

பொய்யவ னேனைப் பொருளென வாண்டொன்று பொத்திக்கொண்ட, மெய்யவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய் விட முண்மிடற்று, மையவ னேமன்னு முத்தர கோச மங்கைக் கரசே, செய்யவ னேசிவ னேசிறி யேன்பவந் தீர்ப்பவனே. (7)

தீர்க்கின்ற வாறென் பிழையைநின் சீரரு ளென் கொலென்று, வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண் டாய் விரவார்வெருவ, ஆர்க்கின்ற தார்விடை யுத்தர கோச மங் கைக்கரசே, ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடச் சம்வினை யேனை யிருதலையே. (8)

இருதலைக் கொள்ளியி னுள்ளெறும் பொத்து நினைப்பிரிந்த, விரிதலை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மூவுலகுக், கொருதலை வாமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, பொருதலை மூவிலை வேல்வல னேந்திப் பொலிபவனே. (9)

பொலிகின்ற நின்றாள் புகுதப்பெற் றாக்கையைப் போக்கப்பெற்று, மெலிகின்ற என்னை விடுதிகண் டாயளி தேர்விளரி, ஒலிநின்ற பூம்பொழி லுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித் தாய்புர மாறுபட்டே. (10)

மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப யானுன் மணிமலர்த்தாள், வேறுபட் டேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்தே, ஊறுமட் டேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே; நீறுபட் டேயொளி காட்டும்பொன் மேனி நெடுந்தகையே. (11)

நெடுந்தகை நீயென்னை யாட்கொள்ள யானைம் புலன்கள் கொண்டு, விடுந்தகை யேனை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ, அடுந்தகை வேல்வல்ல வுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, கடுந்தகை யேனுண்ணுந் தெண்ணீ ரமுதப் பெருங்கடலே. (12)

கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குன் கருணைக் கடலினுள்ளம், விடலரி யேனை விடுதிகண் டாய்விட லில்லடி

யார், உடலில மேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, மடலின்மட் டேமணி யேயமு தேயென் மதுவெள் ளமே. (13)

வெள்ளத்துள் நாவற்றி யாங்குன் னருள் பெற்றுத் துன்பத் தின்றும், விள்ளக்கி லேனை விடுதிகண் டாய் விரும் பும்மடியார், உள்ளத்துள் ளாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, கள்ளத்து ளேற்கரு ளாய்களி யாத களியெனக்கே. (14)

களிவந்த சிந்தையொ டுன்கழல் கண்டுங் கலந் தருள, வெளிவந்தி லேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ச் சுட ருக் கெல்லாம், ஒளிவந்த பூங்கழ லுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, எளிவந்த எந்தைபி ரானென்னை யாளு டையென் னப்பனே. (15)

என்னையப் பாவஞ்ச லென்பவ ரின்றிநின் றெய்த் தலைந்தேன், மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண் டாயுவ மிக்கின் மெய்யே, உன்னையொப் பாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, அன்னையொப் பாயெனக் கத்த னொப் பாயென் னரும்பொருளே. (16)

பொருளே தமியேன் புகலிட மேநின் புகழிகழ் வார், வெருளே யெனைவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய்ம்மை யார் விழுங்கும், அருளே யணிபொழி லுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, இருளே வெளியே யிகபர மாகி யிருந்த வனே. (17)

இருந்தென்னை யாண்டுகொள் விற்றுக்கொ ளொற்றிவை யென்னினல்லால், விருந்தின னேனை விடுதிகண் டாய்மிக்க நஞ்சமுதா, அருந்தின னேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, மருந்தின னேபிற விப்பிணிப் பட்டு மடங்கினர்க்கே. (18)

மடங்கவென் வல்வினைக் காட்டைநின் மன்னருட் டீக்கொளுவும், விடங்கவென் றன்னை விடுதிகண் டாயென் பிறவியைவே, ரொடுங்களைந் தாண்டுகொ ளுத்தர கோசமங் கைக்கரசே, கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சுவித் தாய்வஞ்சிக் கொம்பினையே. (19)

கொம்பரில் லாக்கொடி போலல மந்தனன் கோமளமே, வெம்புகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணர் நண்ணுகில்லா, உம்பருள் ளாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, அம்பர மேநில னேயனல் காலொடப் பானவனே. (20)

ஆனைவெம் போரிற் குறுந்தா றெனப்புல னாலலைப் புண், டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்துத், தேனையும் பாலையுங் கன்னலை யும்மமு தத்தையுமொத், தூனையு மென்பினை யும்முருக் காநின்ற வொண்மையனே. (21)

ஒண்மைய னேதிரு நீற்றையுத் தூளித் தொளி
மிளிரும், வெண்மைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய்
யடியவர்கட், கண்மைய னேயென்றுஞ் சேயாய் பிறர்க்
கறி தற்கரிதாம், பெண்மைய னேதொன்மை யாண்
மைய னேயலிப் பெற்றியனே. (22)

பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்கு
மன்பின், வெற்றடி யேனை விடுதிகண் டாய்விடி லோ
கெடுவேன், மற்றடி யேன்றன்னைத் தாங்குந ரில்லை
யென் வாழ்முதலே, உற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின்
றேனெனக் குள்ளவனே. (23)

உள்ளன வேநிற்க இல்லன செய்யுமை யற்றுழனி,
வெள்ளன லேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மாத்தடக்
கைப், பொள்ளனல் வேழத் துரியாய் புலனின்கட்
போதலொட்டா, மெள்ளென வேமொய்க்கு நெய்க்
குடந்தன்னை யெறும்பெனவே. (24)

எறும்பிடை நாங்கூ ழெனப்புல னாலரிப் புண்டலந்த
வெறுந்தமி யேனை விடுதிகண் டாய்வெய்ய கூற்றொடுங்க
உறுங்கடிப் போதவை யேயுணர் வுற்றவ ரும்பரும்பர்
பெறும்பத மேயடி யார்பெய ராத பெருமையனே. (25)

பெருநீ ரறச்சிறு மீன்துவண் டாங்கு நினைப்பிரிந்த,
வெருநீர்மை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் கங்கை
பொங்கி, வருநீர் மடுவுண் மலைச்சிறு தோணி வடிவின்
வெள்ளைக், குருநீர் மதிபொதி யுஞ்சடை வானக் கொழு
மணியே. (26)

கொழுமணி யேர்நகை யார்கொங்கைக் குன்றி
டைச் சென்றுகுன்றி, விழுமடி யேனை விடுதிகண் டாய்
மெய்ம் முழுதுங்கம்பித், தழுமடி யாரிடை யார்த்து
வைத் தாட்கொண் டருளியென்னைக், கழுமணி
யேயின்னுங் காட்டுகண் டாய்நின் புலன்கழலே. (27)

புலன்கடி கைப்பிக்க யானுந் திகைத்திங்கொர்
பொய்ந்நெறிக்கே, விலங்குகின் றேனை விடுதிகண் டாய்
விண்ணு மண்ணுமெல்லாங், கலங்கமுந் நீர்நஞ் சமுது
செய் தாய்கரு ணாகரனே, துலங்குகின் றேனடி யே
னுடை யாயென் றொழுகுலமே. (28)

குலங்களைந் தாய்களைந் தாயென்னைக் குற்றங்
கொற்றச்சிலையாம், விலங்கலெந் தாய்விட் டிடுதிகண்
டாய் பொன்னின் மின்னு கொன்றை, அலங்கலந்
தாமரை மேனியப் பாவொப் பிலாதவனே, மலங்களைந்
தாற்சுழல் வன்தயி ரிற்பொரு மத்துறவே. (29)

மத்துறு தண்தயி ரிற்புலன் தீக்கது வக்கலங்கி
வித்துறு வேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமிலைச்சிக்
கொத்துறு போது மிலைந்து குடர்நெடு மாலைசுற்றித்
தத்துறு நீறுட னாரச்செஞ் சாந்தணி சச்சையனே. (30)

சச்சைய னேமிக்க தண்புனல் விண்கால் நிலநெருப்
பாம், விச்சைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்வெளி யாய்கரி

யாய், பச்சைய னேசெய்ய மேனிய னேயொண் படஅர
வக், கச்சைய னேகடந் தாய்தடந் தாள அடற்கரியே.()

அடற்கரி போலைம் புலன்களுக் கஞ்சி யழிந்த
வென்னை, விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண் டாய்விழுத்
தொண்டர்க் கல்லால், தொடற்கரி யாய்சுடர் மாமணி
யேசுடு தீச்சுழலக், கடற்கரி தாயெழு நஞ்சமு தாக்குங்
கறைக் கண்டனே. (32)

கண்டது செய்து கருணைமட் டுப்பருகிக் களித்து,
மிண்டுகின் றேனை விடுதிகண் டாய்நின் விரைமலர்த்
தாள், பண்டுதந் தாற்போற் பணித்துப் பணிசெயக்
கூவித்தென்னைக், கொண்டெனெந் தாய்களை யாய்
களையாய குதுகுதுப்பே. (33)

குதுகுதுப் பின்றிநின் றென்குறிப் பேசெய்து நின்
குறிப்பில், விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண் டாய்விரை
யார்ந்தினிய, மதுமதுப் போன்றென்னை வாழைப்
பழத்தின் மனங்கனிவித், தெதிர்வதெப் போது பயில்
விக் கயிலைப் பரம்பரனே. (34)

பரம்பர னேநின் பழவடி யாரொடு மென்படிறு,
விரும்பர னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மென் முயற் கறை
யின், அரும்பர நேர்வைத் தணிந்தாய் பிறவியை வாயர
வம், பொரும்பெரு மான்வினை யேன்மன மஞ்சிப்
பொதும்புறவே. (35)

பொதும்புறு தீப்போற் புகைந்தெரி யப்புலன் தீக் கதுவ, வெதும்புறு வேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார் நறவந், ததும்புமந் தாரத்திற் றாரம் பயின்றுமந் தம் முரல்வண், டதும்புங் கொழுந்தே னவிர்சடை வானத் தடலரைசே. (36)

அரைசே யறியாச் சிறியேன் பிழைக்கஞ்ச லென்னினல்லால், விரைசேர்முடியாய் விடுதிகண்டாய்வெண் ணகைக்கருங்கட், டிரைசேர் மடந்தை மணந்த திருப் பொற் பதப்புயங்கா, வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை தான்வந் தடர்வனவே. (37)

அடர்புல னிற் பிரிந்தஞ்சி யஞ்சொனல் லாரவர் தம், விடர்விட லேனை விடுதிகண் டாய்விரிந் தேயெரியுஞ், சுடரனை யாய்சுடு காட்டர சேதொழும் பர்க்க முதே, தொடர்வரி யாய்தமி யேன்றனி நீக்குந் தனித் துணையே. (38)

தனித்துணை நீநிற்க யான்றருக் கித்தலை யானடந்த, வினைத்துணை யேனை விடுதிகண் டாய்வினையேனுடைய, மனத்துணை யேயென்றன் வாழ்முதலேயெனக் கெய்ப் பில் வைப்பே, தினைத்துணை யேனும் பொறேன் றுய ராக்கையின் றிண்வலையே. (39)

வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர் நோக்கின் வலை யிற்பட்டு, மிலைத்தலைந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மதியி னொற்றைக், கலைத்தலை யாய்கரு ணாகர னேகயி லாய மென்னும், மலைத்தலை வாமலை யாள்மண வாள வென் வாழ்முதலே. (40)

முதலைச்செவ் வாய்ச்சியர் வேட்கைவெந் நீரிற்
கடிப்பமூழ்கி, விதலைச்செய் வேனை விடுதிகண் டாய்
விடக் கூன்மிடைந்த, சிதலைச்செய் காயம் பொறேன்
சிவ னேமுறை யோமுறையோ, திதலைச்செய் பூண்
முலை மங்கைபங் காவென் சிவகதியே. (41)

கதியடி யேற்குன் கழல்தந் தருளவும் ஊன்கழியா,
விதியடி யேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமுழையிற்,
பதியுடை வாளரப் பார்த்திறை பைத்துச் சுருங்க
அஞ்சி, மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக் குஞ்சடை மன்ன
வனே. (42)

மன்னவ னேயொன்று மாறறி யாச்சிறி யேன்
மகிழ்ச்சி, மின்னவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மிக்க வேத
மெய்ந்நூல், சொன்னவ னேசொற் கழிந்தவ னேகழி
யாத் தொழும்பர், முன்ன வனேபின்னு மானவ னேயிம்
முழுதையுமே. (43)

முழுதயில் வேற்கண் ணியரென்னு மூரித் தழன்
முழுகும், விழுதனை யேனை விடுதிகண் டாய்நின் வெறி
மலர்த்தாள், தொழுதுசெல் வானத் தொழும்பரிற்
கூட்டிடு சோற்றும்பிரான், பழுதுசெய் வேனை விடே
லுடை யாயுன்னைப் பாடுவனே. (44)

பாடிற்றி லேன்பணி யேன்மணி நீயொளித் தாய்க்
குப் பச்சூன், வீடிற்றி லேனை விடுதிகண் டாய்வியந்
தாங்கலறித், தேடிற்றி லேன்சிவ னெவ்விடத் தானெ
வர் கண்டனரென், றோடிற்றி லேன்கிடந் துள்ளுரு
கேனின் றுழைத்தனனே. (45)

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப்பழத் தீயி
னொப்பாய், விழைதரு வேனை விடுதிகண் டாய்விடின்
வேலைநஞ்சுண், மழைதரு கண்டன் குணமிலி மானி
டன் றேய்மதியன், பழைதரு மாபர னென்றென் றறை
வன் பழிப்பினையே. (46)

பழிப்பினின் பாதப் பழந்தொழும் பெய்தி விழப்பழித்து
விழித்திருந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மணிப்பணிலங்
கொழித்துமந் தாரமந் தாகினி நுந்தும்பந் தப்பெருமை
தழிச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ் சேர்தரு தாரவனே. ()

தாரகை போலுந் தலைத்தலை மாலைத் தழலரப்பூண்
வீரவென் றன்னை விடுதிகண் டாய்விடி லென்னைமிக்கார்
ஆரடி யானென்னி னுத்தர கோசமங் கைக்கரசின்
சீரடி யாரடி யானென்று நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே. (48)

சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத் தொழும்பையு
மீசற்கென்று, விரிப்பிப்ப னென்னை விடுதிகண் டாய்
விடின் வெங்கரியின், உரிப்பிச்சன் றோலுடைப் பிச்ச
னஞ்சூண்பிச்ச னூர்ச்சுடுகாட், டெரிப்பிச்ச னென்னையு
மாளுடைப் பிச்சனென் றேசுவனே. (49)

எசினும் யானுன்னை யேத்தினு மென்பிழைக் கே
குழைந்து, வேசறு வேனை விடுதிகண் டாய்செம் பவள
வெற்பின், தேசுடை யாயென்னை யாளுடை யாய்சிற்
றுயிர்க்கிரங்கிக், காய்சின ஆலமுண் டாயமு துண்ணக்
கடையவனே. (50)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை.

சத்தியை வியந்தது.

திருவண்ணாமலையில் அருளியது.

வெண்டளையான் வந்த இயற்றரவிணைக்
கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியு மந்தமு மில்லா அரும்பெருஞ் சோதியை
  யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
  மாதேவன்வார்கழல்கள் வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோ
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து [ய்
  போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தா ளென்னே யென்னே
  ஈதே யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (1)

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பா யிராப்பகல்நாம்
  பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
  சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசுமிட மீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
  கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
  ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய். (2)

முத்தன்னவெண்ணகையாய் முன்வந்தெதிரெழுந்தென்
அத்தனா னந்த னமுதனென் றள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீ ரீசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர் [தோ
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லா
எத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். ()

ஒள்நித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோ மவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உள்நெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய். ()

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்

றோல மிடினு முணரா யுணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (5)

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவ னென்றலு நாணாமே
போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
உன்னற் கரியா னொருவ னிருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாவென் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறா யின்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (7)

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு
மேழி லியம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ

வாழியீ தென்ன வுறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். (8)

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்கா
அன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து [வோம்
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
என்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய். (9)

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே
பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஓத வுலவா வொருதோழன் றொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்
ஏதவனூ ரேதவன்பே ராருற்றா ராரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (10)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா ணாரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீருடி செல்வா சிறுமருங்குன்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய். (11)

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி யிருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். (12)

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்

கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (14)

ஓரொருகாலெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால்வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணி
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும் [யாள்
ஆரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள் [ன்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா ளிட்டிடையி

மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமா னன்பர்க்கு
முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். ()

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கு மிலாததோ ரின்பநம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் மில்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்க ணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

அண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போற்
கண்ணா ரிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணா ரொளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி யாணா யலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்

கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப் [ய்.
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவா

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். ( )

போற்றி யருளுகநின் னாதியாம் பாதமலர்
போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறா மிணையடிகள்
போற்றிமா னான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியா முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். (20)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவம்மானை.

ஆனந்தக்களிப்பு.

திருவண்ணாமலையில் அருளியது.

ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமு மாட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனா யறைகூவி வீடருளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (1)

பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலுங் காண்டற் கரியா னெமக்கெளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் னுளம்புகுந்த
ஆரா அமுதா யலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (2)

இந்திரனு மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
எந்தரமு மாட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்

பந்தம் பரியப் பரிமேற்கொண் டான்தந்த
அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (3)

வான்வந்த தேவர்களு மாலயனோ டிந்திரனுங்
கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போற் றலையளித்திட்
டூன்வந் துரோமங்க ளுள்ளே யுயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் தெளிவி னொளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (4)

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலமன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (5)

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாமேலை வீடெய்த
ஆட்டான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்கா ணம்மானாய்.

ஓயாதே யுள்குவா ருள்ளிருக்கு முள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை யாட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே யுலகேழும்
ஆயானை யாள்வானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (7)

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவான் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (8)

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா வூர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்டமுத லாயினா னந்தமிலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளும்
அண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (9)

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளு மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்

பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை யாட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (10)

செப்பார் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்குந் தன்மையினன்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த
அப்பார் சடையப்ப னானந்த வார்கழலே
ஒப்பாக வொப்புவித்த வுள்ளத்தா ருள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (11)

மைப்பொழியுங் கண்ணிகேள் மாலயனோ டிந்திரனும்
எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் னின்னருளால்
இப்பிறவி யாட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கட் டோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
எப்பொருட்குந் தானேயா யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளா நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். ()

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை யெங்குஞ் செறிந்தானை யன்பர்க்கு
மெய்யானை யல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (13)

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
ஊனையு நின்றுருக்கி யென்வினையை யோட்டுகந்து
தேனையும் பாலையுங் கன்னலையு மொத்தினிய [டருளும்
கோனவன்போல்வந்தென்னைத் தன்றொழும்பிற்கொண்
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (14)

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்றன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோணெரித்திட் டெச்சன் றலையரிந்
தந்தரமே செல்லு மலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை யோட்டுகந்த [யான்
செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறை
மந்தார மாலையே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (15)

ஊனா யுயிரா யுணர்வாயென் னுட்கலந்து
தேனா யமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளுந்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
ஆனா அறிவா யளவறிந்த பல்லுயிர்க்குங்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்கா ணம்மானாய். (16)

சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்றிரள்தோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்
றூடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவே னுள்ளுருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்

வாடுவேன் பேர்த்து மலர்வே ணனலேந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (17)

இளிவந்த மென்மொழியாள் கேழிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
எளிவந் திருந்திரங்கி யெண்ணரிய இன்னருளால்
ஒளிவந்தெ னுள்ளத்தி னுள்ளே யொளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (18)

முன்னானை மூவர்க்கு முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை யென்னப்ப னென்பார்கட் கின்னமுதை
அன்னானை யம்மானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (19)

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய். (20)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பொற்சுண்ணம்.

ஆனந்த மனோலயம்.

தில்லையிலருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துநற் றாமம்பூ மாலைதூக்கி
    முளைக்குடந் தூபநற் றீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
    நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியுங்
    கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தனை யாறனம் மானைப்பாடி
    யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே. (1)

பூவியல் வார்சடை யெம்பிராற்குப்
    பொற்றிருச் சுண்ண மிடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
    வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் றொண்டர் புறநிலாமே
    குனிமின் றொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
    செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே. (2)

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பக நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோனயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தர மாளுமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (3)

காசணி மின்க ளுலக்கை யெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (4)

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோஞ்
செறிவுடை மும்மதி லெய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி

முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (5)

உலக்கை பலவோச்சு வார்பெரிய
ருலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே
கலக்க வடியவர் வந்துநின்றார்
காண வுலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை யாண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்து பொற்சுண்ண மிடித்துநாமே. (6)

சூடகந் தோள்வளை யார்ப்ப வார்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை யார்ப்பவார்ப்ப
நாமு மவர்தம்மை யார்ப்பவார்ப்பப்
பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கின னெங்கள் பராபரனுக்
காடக மாமலை யன்னகோவுக்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (7)

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
வரிவளை யார்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோற்றெம்பி ரானென்று சொல்லிச்சொல்லி

நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (8)

வையக மெல்லா முரலதாக
மாமேரு வென்னு முலக்கைநாட்டி
மெய்யெனு மஞ்சள் நிறையஅட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம்பொ னுலக்கை வலக்கைபற்றி
ஐய னணிதில்லை வாண னுக்கே
யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (9)

முத்தணி கொங்கைக ளாடவாட
மொய்குழல் வண்டின மாடவாடச்
சித்தஞ் சிவனொடு மாடவாடச்
செங்கயற் கண்பனி யாடவாடப்
பித்தெம் பிரானொடு மாடவாடப்
பிறவி பிறரொடு மாடவாட
அத்தன் கருணையொ டாடவாட
ஆடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (10)

மாடு நகைவா ணிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்

பாடுமி னந்தம்மை யாண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமி னெம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமி னம்பலத் தாடினானுக்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (11)

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்ினை மாணிக்கக் கூத்தன்றன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ரானைநம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொடித்தோட்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (12)

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை யாரமு தெங்களப்பன்
எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையனெம் மையன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே. (13)

சங்கம ரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
    தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாயிதழுந் துடிப்பச்
    சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை யிரைப்ப அராவிரைக்குங்
    கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
    பொற்றிருச் சுண்ண மிடிந்துநாமே. (14)

ஞானக் கரும்பின் றெளியைப்பாகை
    நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை யாயினானைச்
    சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
    கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
பானற் றடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
    பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (15)

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ
    டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர் கனவிலுங் கண்டறியாச்
    செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவக மேந்திய வெல்கொடியான்
    சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்

சேவக ஞமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே. (16)

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரு மிம்பரு முய்யவன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே. (17)

அயன்றலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
அருக்க னெயிறு பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலா லுதைத்தல்பாடி
இயைந்தன முப்புர மெய்தல்பாடி
யேழை யடியோமை யாண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றூடியாடி
நாதற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே. (18)

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லைபாடிச்
சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்

கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் றாடு மரவம்பாடி
யீசற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே. (19)

வேதமும் வேள்வியு மாயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயினார்க்குச்
சோதியு மாயிரு ளாயினார்க்குத்
துன்பமு மாயின்ப மாயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்று மாயினார்க்குப்
பந்தமு மாய்வீடு மாயினாருக்
காதியு மந்தமு மாயினாருக்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. (20)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோத்தும்பி.

சிவ ஞானைக்கியம்.

தில்லையில் அருளியது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாவேறு செல்வியு நாரணனு நான்மறையும்
மாவேறு சோதியும் வானவருந் தாமறியாச்
சேவேறு சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (1)

நானாரென் னுள்ளமார் ஞானங்களாரென்னை யாரறிவார்
வானோர் பிரானென்னை யாண்டிலனேல் மதிமயங்கி
ஊனா ருடைதலையி லுண்பலிதே ரம்பலவன்
தேனார் கமலமே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (2)

தினைத்தனை யுள்ளதோர் பூவினிற்றே னுண்ணாதே
நினைத்தொறுங்காண்டொறும் பேசுந்தோறுமெப்போது
அனைத்தெலும்புண்ணெக ஆனந்தத்தேன்சொரியுங் [ம்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (3)

கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்ப னென்னொப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

அத்தேவர் தேவ ரவர்தேவ ரென்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்தேது மில்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ()

வைத்த நிதிபெண்டீர் மக்கள்குலங் கல்வியென்னும்
பித்த வுலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னுஞ்
சித்த விகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (6)

சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாஞ் சங்கரனைக்
கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரைநா முருவறியோஞ்
சிட்டாய சிட்டற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (7)

ஒன்றாய் முளைத்தெழுந் தெத்தனையோ கவடுவிட்டு
நன்றாக வைத்தென்னை நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த
என்றாதை தாதைக்கும் எம்மனைக்குந் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (8)

கரணங்க ளெல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தானெனக்கு
மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (9)

நோயுற்று மூத்துநா னுந்துகன்றா யிங்கிருந்து
நாயுற்ற செல்வ நயந்தறியா வண்ணமெல்லாந்
தாயுற்று வந்தென்னை யாண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (10)

வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலிய னென்னாதே
கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினா லாண்டுகொண்ட
அன்னந் திளைக்கு மணிதில்லை யம்பலவன்
பொன்னங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (11)

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேனது ளுள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேது மில்லாதெ தன்செய்பணிகள் கொண்டருளுந்
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (12)

நான்றனக் கன்பின்மை நானுந்தா னும்மறிவோந்
தானென்னை யாட்கொண்ட தெல்லாருந் தாமறிவார்
ஆன கருணையும் அங்குற்றே தானவனே
கோனென்னைக் கூடக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. ()

கருவா யுலகினுக் கப்புறமா யிப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழன் மாதினொடும் வந்தருளி
அருவாய் மறைபயில் அந்தணனா யாண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (14)

நானுமென் சிந்தையும் நாயகனுக் கெவ்விடத்தோந்
தானுந்தன் தையலுந் தாழ்சடையோ னாண்டிலனேல்
வானுந் திசைகளு மாகடலு மாயபிரான்
தேனுந்து சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (15)

உள்ளப் படாத திருவுருவை யுள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரானெம் பிரானென்னை வேறேயாட்
கொள்ளப் பிரானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (16)

பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாடோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை யாட்கொண்ட
ஐயாவென் னாருயிரே அம்பலவா என்றவன்றன்
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (17)

தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியுஞ்
சூலமுந் தொக்க வளையு முடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. (18)

கள்வன் கடியன் கலதியிவ னென்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தா னென்மனத்தே
உள்ளத் துறுதுய ரொன்றொழியா வண்ணமெல்லாந்
தெள்ளுங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (19)

பூமே லயனோடு மாலும் புகலரிதென்
றேமாறி நிற்க அடியே னிறுமாக்க
நாய்மேற் றவிசிட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. (20)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தெள்ளேணம்.

சிவனோ டடைவு.

தில்லையில் அருளியது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநா மறியவோ ரந்தணனா யாண்டுகொண்டான்
ஒருநாம மோருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரந்
திருநாமம் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (1)

திருவார் பெருந்துறை மேயபிரா னென்பிறவிக்
கருவே ரறுத்தபின் யாவரையுங் கண்டதில்லை
அருவா யுருவமு மாயபிரா னவன்மருவுந்
திருவாரூர் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (2)

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்குந்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை [ஞ்
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட் டுலகமெல்லா
சிரிக்குந் திறம்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (3)

அவமாய தேவ ரவகதியி லழுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலு நாமொழிந்து
சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (4)

அருமந்த தேவ ரயன்திருமாற் கரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோ ருகப்பெய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்தென் னுளம்புகுந்த
திருவந்த வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (5)

அரையாடு நாகம் அசைத்தபிரான் அவனியின்மேல்
வரையாடு மங்கைதன் பங்கொடும்வந் தாண்டதிறம்
உரையாடவுள்ளொளியாடவொண்மாமலர்க்கண்களினீ
திரையாடு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. [ர்த்

ஆவா அரியயனிந் திரன்வானோர்க் கரியசிவன்
வாவாவென் றென்னையும் பூதலத்தேவலித் தாண்டுகொ
பூவாரடிச்சுவடென் றலைமேற்பொறித்தலுமே [ண்டான்
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (7)

கறங்கோலை போல்வதோர் காயப்பிறப்போ டிறப்பென்னும், அறம்பாவமென் றிரண்டச்சந் தவிர்த்தென்னை யாண்டுகொண்டான், மறந்தேயுந் தன்கழல் நான் மறவாவண்ண நல்கியவத், திறம்பாடல் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (8)

கன்னா ருரித்தென்ன என்னையுந்தன் கருணையினாற், பொன்னார் கழல்பணித் தாண்டபிரான் புகழ்பாடி, மின்னேர் நுடங்கிடைச்செந் துவர்வாய் வெண்ணகையீர், தென்னா தென்னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (9)

கனவேயுந் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன், புனவே யனவளைத் தோளியொடும் புகுந்தருளி, நனவே யெனைப்பிடித்தாட் கொண்டவா நயந்துநெஞ்சஞ், சின வேற் கண்ணீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ()

கயன்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கனெனைக்கலந் தாண்டலுமே, அயன்மாண் டருவினைச் சுற்றமுமாண் டவனியின்மேல், மயன்மாண்டு மற்றுள்ள வாசகமாண் டென்னுடைய, செயன்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளே ணங் கொட்டாமோ. (11)

முத்திக் குழன்று முனிவர்குழா நனிவாட
அத்திக் கருளி யடியேனை யாண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (12)

பார்பாடும் பாதாளர் பாடும்விண்ணோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடுஞ் சாரா வகையருளி யாண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (13)

மாலே பிரமனே மற்றொழிந்த தேவர்களே
நூலே நுழைவரியான் நுண்ணியனாய் வந்தடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்துருக்கும் பாவகத்தாற்
சேலேர்கண் ணீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

உருகிப் பெருகி யுளங்குளிர முகந்துகொண்டு
பருகற் கினிய பரங்கருணைத் தடங்கடலை
மருவித் திகழ்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோந்
திருவைப் பரவிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (15)

புத்தன் புரந்தரா தியயன்மால் போற்றிசெயும்
பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
அத்த னணிதில்லை யம்பலவ னருட்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (16)

உவலைச் சமயங்க ளொவ்வாத சாத்திரமாஞ்
சவலைக் கடலுளனாய்க் கிடந்து தடுமாறுங்
கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைகள் தந்தருளுஞ்
செயலைப் பரவிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (17)

வான்கெட்டு மாருத மாய்ந்தழனீர் மண்கெடினுந்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக் [ய்
ஊன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட்டென் னுள்ளமும்போ
நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ()

விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத் தார்வித்து
மண்ணோர் மருந்தயன் மாலுடைய வைப்படியோங்
கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
தென்னாதென்னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

குலம்பாடிக் கொக்கிற கும்பாடிக் கோல்வளையார்
நலம்பாடி நஞ்சுண்ட வாபாடி நாடோறும்
அலம்பார் புனற்றில்லை யம்பலத்தே யாடுகின்ற
சிலம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாழல்.

சிவனுடைய காருணியம்.

தில்லையில் அருளியது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதுந் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடீ
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவ னெவ்வுயிர்க்கு மியல்பானன் சாழலோ. (1)

என்னப்ப னெம்பிரா னெல்லார்க்குந் தானீசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேடீ
மன்னுகலைதுன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ.()

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணேடீ

தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனிய னாயிடினுங்
காயி லுலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ. (3)

அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான் காணேடீ
நயனங்கண் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. (4)

தக்கனையும் எச்சனையுந் தலையறுத்துத் தேவர்க
ணந், தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதா
னென்னேடீ, தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்
தருளி யருள்கொடுத்தங், கெச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற்
றருளினன்காண் சாழலோ. (5)

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே யழலுருவாய்
நிலமுதற்கீ ழண்டமுற நின்றதுதா னென்னேடீ
நிலமுதற்கீ ழண்டமுற நின்றிலனே லிருவருந்தஞ்
சலமுகத்தா லாங்காரந் தவிரார்காண் சாழலோ. (6)

மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தா லவன்சடையிற் பாயுமது என்னேடீ [லாஞ்
சலமுகத்தாலவன்சடையிற் பாய்ந்திலனேற் றரணியெல்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாஞ் சாழலோ.

கோலால மாகிக் குரைகடல்வா யன்றெழுந்த
ஆலால முண்டா னவன்சதுர்தா னென்னேடீ
ஆலால முண்டிலனே லன்றயன்மா லுள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. (8)

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ
பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர்
விண்பா லியோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. (9)

தானந்த மில்லான் தனையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணேடீ
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்துதேவர்கட்கோர்வான்பொருள்காண்சாழலோ

நங்காயி தென்னதவம் நரம்போ டெலும்பணிந்து
கங்காளந் தோண்மேலே காதலித்தான் காணேடீ
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. (11)

கானார் புலித்தோ லுடைதலையூண் காடுபதி
ஆனா லவனுக்கிங் காட்படுவா ராரேடீ
ஆனாலுங் கேளா யயனுந் திருமாலும்
வானாடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ. (12)

மலையரையன் பொற்பாவை வாணுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டா னென்னுமது என்னேடீ
உலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனே லுலகனைத்துங்
கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழ
[லோ. (13)

தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னேடீ
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேற் றரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்காண் சாழலோ. (14)

கடகரியும் பரிமாவுந் தேருமுகந் தேறாதே
இடபமுகந் தேறியவா றெனக்கறிய வியம்பேடீ
தடமதில்க ளவைமூன்றுந் தழலெரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ. ()

நன்றாக நால்வர்க்கு நான்மறையி னுட்பொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடீ
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தா னாயிடினுங்
கொன்றான்காண் புரமூன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ.

அம்பலத்தே கூத்தாடி யமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையுந் தேவனென்று நண்ணுமது என்னேடீ
நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாமறியா
எம்பெருமா னீசாவென் றேத்தினகாண் சாழலோ. (17)

சலமுடைய சலந்தரன்ற னுடல்தடிந்த நல்லாழி
நலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேடீ
நலமுடைய நாரணன்ற னயனமிடந் தரனடிக்கீழ்
அலராக விடவாழி யருளினன்காண் சாழலோ. (18)

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
எம்பெருமா னுண்டசது றெனக்கறிய வியம்பேடீ
எம்பெருமா னேதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினுந்
தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ.

அருந்தவருக் காலின்கீ ழறமுதலா நான்கனையும்
இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய வியம்பேடீ
அருந்தவருக் கறமுதனூன் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவல்லி.

மாயாவிசயநீக்குதல்.

தில்லையில் அருளியது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இணையார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்க ளத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனற்றில்லை யம்பலத்தே யாடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (1)

எந்தையெந்தாய் சுற்றமற்று மெல்லா மென்னுடைய
பந்த மறுத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதி லானந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (2)

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டானென் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (3)

பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்கரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்க னருக்கனெச்ச னிந்துவனல்
விண்பட்ட பூதப் படைவீர பத்திரரால்
புண்பட்ட வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (4)

தேனாடு கொன்றை சடைக்கணிந்த சிவபெருமான்
ஊனாடி நாடிவந் துள்புகுந்தா னுலகர்முன்னே
நானாடி யாடிநின் றோலமிட நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ. (5)

எரிமூன்று தேவர்க் கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
சிரமூன் றறத்தன் திருப்புருவ நெரித்தருளி
உருமூன்று மாகி உணர்வரிதா மொருவனுமே
புரமூன் றெரித்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (6)

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொ டணிதில்லை யம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (7)

நெறிசெய் தருளித்தன் சீரடியார் பொன்னடிக்கே
குறிசெய்து கொண்டென்னை யாண்டபிரான் குணம்பரவி
முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும் பழவினையைக்
கிறிசெய்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (8)

பன்னாட் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமலர்
என்னாகந் துன்னவைத்த பெரியோ னெழிற்சுடராய்க்
கன்னா ருரித்தென்னை யாண்டுகொண்டான் கழலிணைகள்
பொன்னான வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

பேராசை யாமிந்தப் பிண்டமறப் பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தபிரான்
காரார் கடனஞ்சை யுண்டுகந்த காபாலி
போரார் புரம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (10)

பாலு மமுதமுந் தேனுடனும் பராபரமாய்க்
கோலங் குளிர்ந்துள்ளங் கொண்டபிரான் குரைகழல்கண்
ஞாலம் பரவுவார் நன்னெறியாம் அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (11)

வானவன் மாலயன் மற்றுமுள்ள தேவர்கட்குங்
கோனவனாய் நின்று கூடலிலாக் குணக்குறியோன்
ஆன நெடுங்கட லாலால மமுதுசெய்யப்
போனக மானவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (12)

அன்றால நீழற்கீ ழருமறைகள் தானருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாடோறும்
நின்றார வேத்து நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்றாது பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (13)

படமாக என்னுள்ளே தன்னிணைப்போ தவையளித்திங்
கிடமாகக் கொண்டிருந் தேகம்ப மேயபிரான்
தடமார் மதிற்றில்லை யம்பலமே தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (14)

அங்கி யருக்க னிராவணனந் தகன்கூற்றன்
செங்க ணரியய னிந்திரனுஞ் சந்திரனும்
பங்கமில் தக்கனும் எச்சனுந்தம் பரிசழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (15)

திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார்.போரேறு
மண்பால் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் றன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (16)

முன்னாய மாலயனும் வானவருந் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாமறியார் போற்றுவதே
என்னாக முள்புகுந் தாண்டுகொண்டா னிலங்கணியாம்
பன்னாகம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (17)

சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்பொலிக்கே
ஆராத ஆசையதா யடியே னகமகிழத்
தேரார்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடஞ்செய்
பேரானந் தம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (18)

அத்தி யுரித்தது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண் டிவ்வுலகிற் பிள்ளையுமாம்
முத்தி முழுமுதலுத் தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. (19)

* மாவார வேறி மதுரைநகர் புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலந் திகழப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்தெம்மைக் குற்றேவல் கொண்டருளும்
பூவார் கழல்பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (20)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுந்தியார்.

ஞானவெற்றி.

தில்லையிலருளியது.

கலித்தாழிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புர முந்தீபற
ஒருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற. (1)

ஈரம்பு கண்டில மேகம்பர் தங்கையில்
ஓரம்பே முப்புர முந்தீபற
ஒன்றும் பெருமிகை யுந்தீபற. (2)

தச்சு விடுத்தலுந் தாமடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற
அழிந்தன முப்புர முந்தீபற. (3)

உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண்
டெய்ய வல்லானுக்கே யுந்தீபற
இளமுலை பங்கனென் றுந்தீபற. (4)

சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்
ஓடிய வாபாடி யுந்தீபற
உருத்திர நாதனுக் குந்தீபற. (5)

ஆவா திருமா லவிப்பாகங் கொண்டன்று
சாவா திருந்தானென் றுந்தீபற
சதுர்முகன் தாதையென் றுந்தீபற. (6)

வெய்யவ னங்கி விழுங்கத் திரட்டிய
கையைத் தறித்தானென் றுந்தீபற
கலங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. (7)

பார்ப்பதி யைப்பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பதென் னேயேடி யுந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக் குந்தீபற. (8)

புரந்தர னாரொரு பூங்குயி லாகி
மரந்தனி லேறினா ருந்தீபற
வானவர் கோனென்றே யுந்தீபற. (9)

வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திர னார்தலை
துஞ்சின வாபாடி யுந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்பற வுந்தீபற. (10)

ஆட்டின் றலையை விதிக்குத் தலையாகக்
கூட்டிய வாபாடி யுந்தீபற
கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற. (11)

உண்ணப் புகுந்த பகனொளித் தோடாமே
கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற
கருக்கெட நாமெலா முந்தீபற. (12)

நாமகணாசி சிரம்பிர மன்படச்
சோமன் முகனெரித் துந்தீபற
தொல்லை வினைகெட வுந்தீபற. (13)

நான்மறை யோனு மகத்திய மான்படப்
போம்வழி தேடுமா றுந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியி லுந்தீபற. (14)

சூரிய ஞர்தொண்டை வாயினிற் பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற
மயங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. (15)

தக்கனு ரன்றே தலையிழந் தார்தக்கன்
மக்களைச் சூழநின் றுந்தீபற
மடிந்தது வேள்வியென் றுந்தீபற. (16)

பாலக ஞர்க்கன்று பாற்கட லீந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே யுந்தீபற
குமரன்றன் ருதைக்கே யுந்தீபற. (17)

நல்ல மலரின்மே ஞன்முக ஞர்தலை
எல்லை யரிந்ததென் றுந்தீபற
உகிரா லரிந்ததென் றுந்தீபற. (18)

தேரை நிறுத்தி மலையெடுத் தான்சிரம்
ஈரைந்து மிற்றவா றுந்தீபற
இருபது மிற்றதென் றுந்தீபற. (19)

ஏகாச மிட்ட விருடிகள் போகாமல்
ஆகாசங் காவலென் றுந்தீபற
அதற்கப்பாலுங் காவலென் றுந்தீபற. (20)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தோணோக்கம்.

பிரபஞ்ச சுத்தி.

தில்லையில் அருளியது.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே யெனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுண மாகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை யம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
கூத்தா வுன்சேவடி கூடும்வண்ணந் தோணோக்கம். (1)

என்றும் பிறந்திறந் தாழாமே யாண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவெறிந் தான்பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை யம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றார் குழலினீர் தோணோக்க மாடாமோ. (2)

பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலச மூனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெற்று நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ. (3)

கற்போலு நெஞ்சங் கசிந்துருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போலவென் னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்தென்னை நாடறியத் தாளிங்கன்
சொற்பால தானவா தோணோக்க மாடாமோ. (4)

நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனா யமைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றா
உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே [ன்
பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ. (5)

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயந்
தத்த மதங்களிற் றட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினாற் றோணோக்க மாடாமோ. (6)

தீதில்லை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் றாதைதனைத் தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்ப வீசன் றிருவருளாற் றேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம். (7)

மான மழிந்தோ மதிமறந்தோ மங்கைநல்லீர்
வானந் தொழுந்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
ஆனந்தக் கூத்த னருள்பெறினா மவ்வணமே
ஆனந்த மாகிநின் றாடாமோ தோணோக்கம். (8)

எண்ணுடை மூவ ரிராக்கதர்க ளெரிபிழைத்துக்
கண்ணுத லெந்தை கடைத்தலைமு னின்றதற்பின்
எண்ணிலி யிந்திர ரெத்தனையோ பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் தோணோக்கம்.

பங்கய மாயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்க ணிடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுமே
சங்கர னெம்பிரான் சக்கரமாற் கருளியவா
றெங்கும் பரவிநாந் தோணோக்க மாடாமோ. (10)

காம னுடலுயிர் காலன்பற் காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன் கரமெரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையும் எச்சனையுந்
தாய்மைகள் செய்தவா தோணோக்க மாடாமோ. (11)

பிரம னரியென் றிருவருந்தம் பேதைமையாற்
பரம மியாம்பரம மென்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
அரனு ரழலுருவா யங்கே யளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ. (12)

ஏழைத் தொழும்பனே னெத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழுக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்க மாடாமோ. (13)

உரைமாண்ட வுள்ளொளி யுத்தமன்வந் துளம்புகலுங்
கரைமாண்ட காமப் பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை யிரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோணோக்க மாடாமோ. (14)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பொன் னூசல்.

அருட் சுத்தி.

தில்லையில் அருளியது.

ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரார் பவளங்கான் முத்தங் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை யேறி யினிதமர்ந்து
நாரா யணனறியா நாண்மலர்த்தா ணாயடியேற்
கூராகத் தந்தருளு முத்தர கோசமங்கை
ஆரா வமுதி னருட்டா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னூச லாடாமோ. (1)

மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்றங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்
தேன்றங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்றெளிந்தங்
கூன்றங்கி நின்றுருக்கு முத்தர கோசமங்கைக்
கோன்றங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (2)

முன்னீறு மாதியு மில்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி யிமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்னீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து

மன்னூ றமன் னுமணி யுத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (3)

நஞ்சமர் கண்டத் தனண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சுதோய் மாடமணி யுத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி யடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (4)

ஆனோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினாற் றேவர்குழாம்
நாணாமே யுய்யவாட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
யூணாக வுண்டருளு முத்தர கோசமங்கைக்
கோனார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (5)

மாதாடு பாகத்த னுத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையா னடியாருட்
கோதாட்டி நாயேனை யாட்கொண்டென் றொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பாற்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (6)

உன்னற் கரியதிரு வுத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் றன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி யாடு மணிமயில்போல்
என்னத்த னென்னையுமாட் கொண்டா னெழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. ()

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால வமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னூச லாடாமோ. (8)

தெங்குலவு சோலைத் திருவுத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமு மாட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னூச லாடாமோ. (9)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னைப்பத்து.

ஆத்தும பூரணம்.

தில்லையில் அருளியது.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையின ரன்னே யென்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கு
நாதரிந் நாதனா ரன்னே யென்னும். (1)

கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உண்ணின் றுருக்குவ ரன்னே யென்னும்
உண்ணின் றுருக்கி யுலப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரா லன்னே யென்னும். (2)

நித்த மணாளர் நிரம்ப வழகியர்
சித்தத் திருப்பரா லன்னே யென்னுஞ்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தரா னந்தரா லன்னே யென்னும். (3)

ஆடரப் பூணுடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றோர்
வேட மிருந்தவா றன்னே யென்னும்
வேட மிருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடு மிதுவென்னே யன்னே யென்னும். (4)

நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னாடரா லன்னே யென்னும்
பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரா லன்னே யென்னும். (5)

உன்னற் கரியசீ ருத்தர மங்கையர்
மன்னுவ தென்னெஞ்சி லன்னே யென்னும்
மன்னுவ தென்னெஞ்சின் மாலயன் காண்கிலார்
என்ன அதிசய மன்னே யென்னும். (6)

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்டிரு முண்டத்தர்
பள்ளிக்குப் பாயத்த ரன்னே யென்னும்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் பாய்பரி மேல்கொண்டென்
உள்ளங் கவர்வரா லன்னே யென்னும். (7)

தாளி யறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆளெம்மை யாள்வரா லன்னே யென்னும்
ஆளெம்மை யாளு மடிகளார் தங்கையில்
தாள மிருந்தவா றன்னே யென்னும். (8)

தையலோர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரா லன்னே யென்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலு மென்னுள்ளம்
நையுமிது வென்னே யன்னே யென்னும். (9)

கொன்றை மதியமுங் கூவிள மத்தமுந்
துன்றிய சென்னிய ரன்னே யென்னுந்
துன்றிய சென்னியின் மத்தமுன் மத்தமே
இன்றெனக் கானவா றன்னே யென்னும். (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குயிற்பத்து.

ஆத்துமவிரக்கம்.

தில்லையில் அருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீத மினிய குயிலே கேட்டியே லெங்கள் பெருமான்
பாதமிரண்டும்வினவிற் பாதாளமேழினுக்கப்பாற் [மை
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து நின்ற தொன்
ஆதி குணமொன்று மில்லா னந்தமி லான்வரக் கூவாய்.

ஏர்தரு மேழுல கேத்த வெவ்வுரு வுந்தன் னுருவாம்
ஆர்கலி சூழ்தென்னிலங்கை யழகமர் வண்டோதரிக்குப்
பேரரு ளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய்.

நீல வுருவிற் குயிலே நீள்மணி மாட நிலாவுங்
கோல அழகிற் றிகழுங் கொடிமங்கை யுள்ளுறை கோயிற்
சீலம் பெரிது மினிய திருவுத் தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க விருந்த நாயக னைவரக் கூவாய். (3)

தேன்பழச் சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயி லேயிது கேள்நீ,
வான்பழித் திம்மண் புகுந்து மனிதரை யாட்கொண்ட
வள்ளல், ஊன்பழித் துள்ளம் புகுந்தென் னுணர்வது
வாய வொருத்தன், மான்பழித் தாண்டமென் றோக்கி
மணாளனை நீவரக் கூவாய். (4)

சுந்தரத் தின்பக் குயிலே சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங் கடியவ ராசை யறுப்பான்
முந்து நடுவு முடிவு மாகிய மூவ ரறியாச்
சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவக னைவரக் கூவாய். (5)

இன்பந் தருவன் குயிலே யேழுல கும்முழு தாளி
அன்ப னமுதளித் தூறும் ஆனந்தன் வான்வந்த தேவன்
நன்பொன் மணிச்சுவ டொத்த நற்பரி மேல்வரு வானைக்
கொம்பின் மிழற்றுங் குயிலே கோகழி நாதனைக் கூவாய்.

உன்னை யுகப்பன் குயிலே யுன்துணைத் தோழியு மாவன்
பொன்னை யழித்தநன் மேனிப் புகழிற் றிகழு மழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல் பெருந்துறை மேய [ய்.
தென்னவன்சேரலன்சோழன் சீர்ப்புயங்கன்வரக்கூவா

வாவிங்கே நீகுயிற் பிள்ளாய் மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஓவியவ ருன்னி நிற்ப வொண்டழல் விண்பிளந் தோங்கி
மேவியன் றண்டங் கடந்து விரிசுட ராய்நின்ற மெய்யன்
தாவி வரும்பரிப் பாகன் தாழ்சடை யோன்வரக் கூவாய்.

காருடைப் பொன்றிகழ் மேனிக் கடிபொழில் வாழுங் குயிலே, சீருடைச் செங்கம லத்திற் றிகழுரு வாகிய செல்வன், பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாச மறுத் தெனை யாண்ட, ஆருடை யம்பொனின் மேனி யமு தினை நீவரக் கூவாய். (9)

கொந்தண வும்பொழிற்சோலைக் கூங்குயிலேயிது கேள்நீ
அந்தண னாகிவந் திங்கே யழகிய சேவடி காட்டி
எந்தமராமிவனென் றிங் கென்னையுமாட்கொண் டருளுஞ்
செந்தழல்போற்றிருமேனித் தேவர்பிரான்வரக் கூவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தசாங்கம்.

அடிமைகொண்ட முறைமை.

தில்லையில் அருளியது.

நேரிசை வெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏரா ரிளங்கிளியே யெங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமந் தேர்ந்துரையாய்—ஆரூரன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவ
எம்பெருமான் தேவர்பிரா னென்று. [போல்

ஏதமிலா இன்சொல் மரகதமே யேழ்பொழிற்கும்
நாதனமை யாளுடையா னாடுரையாய்—காதலவர்க்
கன்பாண்டு மீளா அருள்புரிவா னாடென்றுந்
தென்பாண்டி நாடே தெளி. (2)

தாதாடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய் நமையாளும்
மாதாடும் பாகத்தன் வாழ்பதியென்—கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம் பார்மேற் சிவபுரம்போற் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை யூர். (3)

செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற் செல்வீநஞ் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையா னாறுரையாய்—தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலங்கழுவ வந்திழியும்
ஆனந்தங் காணுடையா னாறு. (4)

கிஞ்சுவா யஞ்சுகமே கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவு மலைபகராய்—நெஞ்சத்
திருளகல வாள்வீசி யின்பமரு முத்தி
அருளுமலை யென்பதுகா ணாய்ந்து. (5)

இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுக லென்கிளியே
ஒப்பாடாச் சீருடையா னூர்வதென்னே—யெப்போதும்
தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண் ணேத்திசைப்ப
வான்புரவி யூரு மகிழ்ந்து.

கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதில் பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாரை வெல்லும் படைபகராய்—ஏற்றார்
அழுக்கடையா நெஞ்சுருக மும்மலங்கள் பாயுங்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை. (7)

இன்பான் மொழிக்கிள்ளா யெங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
முன்பான் முழங்கு முரசியம்பாய்—அன்பாற்
பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத் தோங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை. (8)

ஆய மொழிக்கிள்ளா யள்ளூறு மன்பர்பான்
மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தாரென்—தீயவினை
நாளுமணு காவண்ண நாயேனை யாளுடையான்
தாளியறு காமுவந்த தார். (9)

சோலைப் பசுங்கிளியே தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியுங் கொடிகூறாய்—சாலவும்
ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி யேர்காட்டுங்
கோதிலா வேறாங் கொடி. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

திரோதானசத்தி.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழினகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோஞ்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (1)

அருணனிந் திரன்றிசை யணுகின னிருள்போய்
அகன்றது வுதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்

கருணையின் சூரிய னெழவெழ நயனக்
 கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாந்
திரணிரை யறுபத முரல்வன இவையோர்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருணிதி தரவரு மானந்த மலையே
 அலைகட லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (2)

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
 குருகுக ளியம்பின வியம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை யொளியொளி யுதயத்
 தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழற் றாளிணை காட்டாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரு மறிவரியா யெமக் கெளியாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (3)

இன்னிசை வீணைய ரியாழின ரொருபால்
 இருக்கொடு தோத்திர மியம்பின ரொருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையின ரொருபால்
 தொழுகைய ரழுகையர் துவள்கைய ரொருபாற்
சென்னியி லஞ்சலி கூப்பின ரொருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
என்னையு மாண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (4)

பூதங்கள் தோறுநின் றாயெனி னல்லாற்
போக்கிலன் வரவில னெனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுத லாடுத லல்லாற்
கேட்டறி யோமுனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயற்றிருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக் கும்மரி யாயெங்கள் முன்வந்
தேதங்க ளறுத்தெம்மை யாண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (5)

பப்பற வீட்டிருந் துணருநின் னடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை யாண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (6)

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
கரிதென எளிதென அமரரு மறியார்
இதுவவன் றிருவுரு இவனவ னெனவே
யெங்களை யாண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழிற்றிரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய் திருப் பெருந்துறை மன்னா

ஏதுவெமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (7)

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
மூவரு மறிகில ரியாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியு நீயுநின் னடியார்
பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (8)

விண்ணகத் தேவரு நண்ணவு மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோங்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (9)

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின் றோமவ மேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்

அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவ னாசைப்
படவுநின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையு நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை யாட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயின் மூத்த திருப்பதிகம்.

அநாதியாகிய சற்காரியம்.

தில்லையிலருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடையா ளுன்ற னடுவிருக்கும் உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி, அடியே னடுவு ளிருவீரு மிருப்ப தானா லடியேனுன், அடியார் நடுவு ளிருக்கு மருளைப் புரியாய் பொன் னம்பலத்தெம், முடியா முதலே யென்கருத்து முடியும் வண்ண முன்னின்றே. (1)

முன்னின்றாண்டா யெனைமுன்ன மியானு மதுவே முயல்வுற்றுப், பின்னின்றேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட் டொழிந்தேன் பெம்மானே, என்னின் றருளி வரநின்று

போந்தி டென்று விடிலடியார், உன்னின்றிவனு ரென் றோரா பொன்னம்பலக் கூத்துகந்தானே. (2)

உகந்தா னேயன் புடையடிமைக் குருகாவுள்ளத் துணர்விலியேன், சகந்தா னறியமுறையிட்டாற் றக்க வாறன் றென்னுரோ, மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ வாழ்ந்தா யடியேற்குன், முகந்தான் றாராவிடின் முடிவேன் பொன்னம்பலத்தெம் முழுமுதலே. (3)

முழுமுத லேயைம் புலனுக்கு மூவர்க்கு மென்ற னுக்கும், வழிமுத லேநின் பழவடி யார்திரள் வான் கழுமிக், கெழுமுத லேயருள் தந்திருக்க இரங்குங் கொல்லோ வென், றழுமதுவே யன்றிமற் றென்செய் கேன் பொன்னம்பலத்தரைசே. (4)

அரைசே பொன்னம்பலத்தாடு மமுதே யென்றுன் னருளோக்கி, இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபக லேசற் றிருந்தே வேசற்றேன், கரைசே ரடியார் களிசிறப்பக் காட்சி கொடுத்துன் னடியேன்பாற், பிரைசேர் பாலி னெய்போலப் பேசா திருந்தா லேசாரோ. (5)

சாரிற்ப ரென்னையுனக் கடியா னென்று பிறரெல்லாம் பேசாநிற்ப ரியான்தானும் பேணு நிற்பே னின்னருளே தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ லக்கஞ் சேவிக்க ஈசாபொன்னம்பலத்தாடுமெந்தாயினித்தானிரங்காயே.

இரங்கு நமக்கம் பலக்கூத்த னென்றென் றேமாந் திருப்பேனை, அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டா யாள்வா ரிலிமா டாவேனோ, நெருங்கு மடியார் களுநீயு நின்று நிலாவி விளையாடும், மருங்கே சார்ந்து வரவெங்கள் வாழ்வே வாவென் றருளாயே. (7)

அருளாதொழிந்தா லடியேனை யஞ்சே லென்பா ராரிங்குப், பொருளா வென்னைப் புகுந்தாண்ட பொன் னே பொன்னம்பலக் கூத்தா, மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து வருந்து வேனை வாவென்றுன், தெரு ளார் கூட்டங் காட்டாயேற் செத்தே போனாற் சிரி யாரோ. (8)

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு திரண் டுன் றிருவார்த்தை, விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வே றிருந்துன் திருநாமந், தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந் தலைவா வென்பா ரவர்முன்னே, நரிப்பாய் நாயே னிருப்பேனோ நம்பி யினித்தா னல்காயே. (9)

நல்கா தொழியா னமக்கென்றுன் னாமம் பிதற்றி நயனநீர், மல்காவாழ்த்தாவாய்குழறா வணங்காமனத்தா னினைந்துருகிப், பல்கா லுன்னைப் பாவித்துப் பாவிப் பொன்னம் பலமென்றே, ஒல்கா நிற்கு முயிர்க்கிரங்கி யருளா யென்னை யுடையானே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயிற் றிருப்பதிகம்.

அநுபோக இலக்கணம்.

தில்லையில் அருளியது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னு ளெழுபரஞ் சோதி
யுள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்க ளியாவையுங் கடந்த
இன்பமே யென்னுடை அன்பே. (1)

அன்பினா லடியே னாவியோ டாக்கை
யானந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பர மல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனொர்கைம் மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே. (2)

அரைசனே யன்பர்க் கடியனே னுடைய
அப்பனே யாவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருக்கிப்
பொய்யிருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே
திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
உரையுணர் விறந்துநின் றுணர்வதோ ருணர்வே
யானுன்னை யுரைக்குமா றுணர்த்தே. (3)

உணர்ந்தமா முனிவ ரும்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி யெல்லா வுயிர்கட்கு முயிரே
யெனைப்பிறப் பறுக்குமெம் மருந்தே
திணிந்ததோ ரிருளிற் றெளிந்ததூ வெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கள்தா மில்லா இன்பமே யுன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே. (4)

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
யீறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறைபெறா நீர்போற் சிந்தைவாய்ப் பாயுந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

இறைவனே நீயென் னுடலிடங் கொண்டாய்
இனியுன்னை யென்னிரக் கேனே. (5)

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
யெழுகின்ற சோதியே யிமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
நிரந்தவா காய நீர்நிலந் தீகால்
ஆயவை யல்லையா யாங்கே
கரந்ததோ ருருவே களித்தன னுன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே. (6)

இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே [றாந்
ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை யறியகிற் பாரே. (7)

பார்பதம் அண்ட மனைத்துமாய் முளைத்துப்
பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
நீருறு தீயே நினைவதே லரிய
நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்

சீருறு சிந்தை யெழுந்ததோர் தேனே
　　திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாருற வெனக்கிங் காரய லுள்ளார்
　　ஆனந்த மாக்குமென் சோதீ. (8)

சோதியாய்த் தோன்று முருவமே யருவாம்
　　ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
ஆதியே நடுவே யந்தமே பந்தம்
　　அறுக்குமா னந்தமா கடலே
தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
　　திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
　　வந்துநின் னிணையடி தந்தே. (9)

தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
　　சங்கரா வார்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
　　யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பாற்
சிந்தையே கோயில் கொண்டவெம் பெருமான்
　　திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா வுடலிடங் கொண்டாய்
　　யானிதற் கிலனொர்கைம் மாறே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

செத்திலாப்பத்து.

சிவானந்தம் அளவறுக்கொணுமை.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்யனே னகநெகப் புகுந்தமு தூறும்
புதுமலர்க்கழ லிணையடி பிரிந்துங்
கையனே னின்னுஞ் செத்திலே னந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை யிழந்தேன்
ஐயனே யரசே யருட்பெருங் கடலே
யத்த னேயயன் மாற்கறி யொண்ணுச்
செய்யமே னியனே செய்வகை யறியேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (1)

புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
யுண்டியா யண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாருநின் மலரடி காணு
மன்ன வென்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றினுய் பதையேன் மனமிக வுருகேன்
பரிகி லேன்பரி யாவுடல் தன்னைச்
செற்றி லேனின்னுந் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (2)

புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன்
 அருள்பு ரிந்தனை புரிதலுங் களித்துத்
தலையி னூடந் தேன்விடைப் பாகா
 சங்கரா எண்ணில் வானவர்க் கெல்லாம்
நிலைய னேயலை நீர்விட முண்ட
 நித்த னேயடை யார்புர மெரித்த
சிலைய னேயெனைச் செத்திடப் பணியாய்
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (3)

அன்ப ராகிமற் றருந்தவ முயல்வார்
 அயனு மாலுமற் றழலுறு மெழுகாம்
என்ப ராய்நினை வாரெ னைப்பலர்
 நிற்க விங்கெனை யெற்றினுக் காண்டாய்
வன்ப ராய்முரு டொக்குமென் சிந்தை
 மரக்க ணென்செவி யிரும்பினும் வலிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
 திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (4)

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்
 ஐயனே யென்றுன் னருள்வழி யிருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரு நாடரும் பொருளே
 நாத னேயுனைப் பிரிவுறா அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலிணை காட்டிக்
 காய மாயத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்

சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர்பி ரானே
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (5)

அறுக்கி லேனுடல் துணிபடத் தீப்புக்
கார்கி லேன்றிரு வருள்வகை யறியேன்
பொறுக்கி லேனுடல் போக்கிடங் காணேன்
போற்றி போற்றியென் போர்விடைப் பாகா
இறக்கி லேனுனைப் பிரிந்தினி திருக்க
என்செய் கேனிது செய்கவென் றருளாய்
சிறைக்க ணேபுனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (6)

மாய னேமறி கடல்விட முண்ட
வான வாமணி கண்டத்தெம் மமுதே
நாயி னேனுனை நினையவு மாட்டேன்
நமச்சி வாயவென் றுன்னடி பணியாப்
பேய னாகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ
சேய னாகினின் றலறுவ தழகோ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (7)

போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
புரந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள் கென்றுநின் தொண்டரிற் கூட்டாய்

யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
அடிய னேனிடர்ப் படுவது மினிதோ
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (8)

ஞால மிந்திர னான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய்
கால னாருயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
கங்கை யாயங்கி தங்கிய கையாய்
மாலு மோலமிட் டலறுமம் மலர்க்கே
மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலு நீலமு நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. (9)

அளித்து வந்தெனக் காவவென் றருளி
அச்சந் தீர்த்தநின் னருட்பெருங் கடலில்
திளைத்துந் தேக்கியும் பருகியு முருகேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே
வளைக்கை யானொடு மலரவ னறியா
வான வாமலை மாதொரு பாகா
களிப்பெ லாமிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைக்கலப்பத்து.

பக்குவ நிண்ணயம்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

கலவைப் பாட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செழுக்கமலத் திரளனநின் சேவடிசேர்ந் தலமைந்த, பழுத்தமனத் தடியருடன் போயினர்யான் பாவியேன், புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக்கல்வி ஞானமிலா, அழுக்குமனத் தடியே னுடையாயுன் னடைக் கலமே. (1)

வெறுப்பன வேசெய்யுமென் சிறுமையைநின் பெரு மையினாற், பொறுப்பவ னேயராப் பூண்பவனேபொங்கு கங்கைசடைச், செறுப்பவ னேநின் திருவரு ளாலென் பிறவியைவேர், அறுப்பவ னேயுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (2)

பெரும்பெரு மானென் பிறவியைவே ரறுத்துப் பெரும்பிச்சுத், தரும்பெரு மான்சது ரப்பெருமானென் மனத்தினுள்ளே, வரும்பெரு மான்மலரோனெடு மாலறி யாமனின்ற, அரும்பெரு மானுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (3)

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள் ளத்தினின் கழற் புணைகொண், டிழிகின்ற அன்பர்க ளேறினர் வான்யா

ளிடர்க் கடல்வாய்ச், சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக் காமச் சுறவெறிய, அழிகின் றனனுடை யாயடியேனுன் னடைக்கலமே. (4)

சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன் திறமறந்திங், கிருள்புரி யாக்கையி லேகிடந் தெய்த்தனன் மைத்தடங் கண், வெருள்புரி மானன்ன நோக்கிதன் பங்கவிண் ணோர்பெருமான், அருள்புரி யாயுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (5)

மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத் திட வுடைந்து, தாழியைப்பாவு தயிர்போற் றளர்ந்தேன் தட மலர்த்தாள், வாழியெப் போதுவந் தெந்நாள் வணங்கு வன் வல்வினையேன், ஆழியப் பாவுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (6)

மின்கணி ஞர்நுடங் கும்இடையார் வெகுளிவலையி லகப்பட்டுப், புன்கணனாய்ப் புரள்வேனைப் புரளாமற் புகுந்தருளி, என்கணிலே யமுதூறித் தித்தித்தென் பிழைக்கிரங்கும், அங்கணனே யுடையா யடியேனுன் னடைக்கலமே. (7)

மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங் காநின் மலரடிக்கே
கூவிடு வாய்கும்பிக் கேயிடு வாய்நின் குறிப்பறியேன்

பாவிடை யாடு குழல்போற் கரந்து பரந்ததுள்ளம்
ஆகெடு வேனுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (8)

பிறிவறி யாவன்பர் நின்னருட் பெய்கழற் றாளிணைக்கீழ்
மறிவறியாச்செல்வம்வந்து பெற்றாருன்னைவந்திப்பதோ
நெறியறி யேனின்னை யேயறி யேனின்னை யேயறியும் [ர்
அறிவறி யேனுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. ()

வழங்குகின் றாய்க்குன் னருளா ரமுதத்தை வாரிக்கொண்டு, விழுங்குகின் றேன்விக்கி னேன்வினையே னென்விதி யின்மையால், தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந் துய்யக் கொள்ளாய், அழுங்குகின்றே னுடை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசைப்பத்து.

ஆத்தும இலக்கணம்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருடக் கொடியோன் காண மாட்டாக் கழற்சேவடியென்னும், பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட

பொல்லா மணியேயோ, இருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென் றங்கே கூவும், அருளைப் பெறுவா னாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (1)

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக மூளை யென்பு தோல் போர்த்த, குப்பா யம்புக் கிருக்ககில்லேன் கூவிக்கொள் ளாய் கோவேயோ, எப்பா லவர்க்கு மப்பாலா மென்னா ரமுதேயோ, அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (2)

சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ் சிறுகுடி லிதுசிதையக், கூவாய் கோவே கூத்தாகாத்தாட் கொள் ளுங் குருமணியே, தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே சிறிதென் முகநோக்கி, ஆவாவென்ன ஆசைப்பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (3)

மிடைந்தெலும் பூத்தைமிக் கழுக்கூறல் வீறிலி நடைக்கூடந், தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறுகின் றேன் சோத்தமெம் பெருமானே, உடைந்து நைந்துருகி யுன்னொளி நோக்கி யுன்றிரு மலர்ப்பாதம், அடைந்து நின்றிடுவா னாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (4)

அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோல் மூடி யடியே னுடையாக்கை, புளியம் பழமொத் திருந்தே னிருந்தும் விடையாய் பொடியாடீ, எளிவந் தென்னை யாண்டு

கொண்ட என்னு ரமுதேயோ, அளியே னென்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (5)

எய்த்தேனுயே னினியிங் கிருக்க கில்லே னில் வாழ்க்கை, வைத்தாய் வாங்காய் வானோரறியா மலர்ச் சேவடியானே, முத்தாவுன்றன் முகவொளிநோக்கி முறுவல் நகைகாண, அத்தா சால ஆசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (6)

பாரோர் விண்ணோர் பரவியேத்தும் பரனே பரஞ் சோதீ, வாராய் வாரா வுலகந் தந்து வந்தாட் கொள் வானே, பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்தெம் பெருமா னெனவேத்த, ஆராவமுதே யாசைப்பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (7)

கையாற் றொழுதுன் கழற்சே வடிகள் கழுமத் தழுவிக்கொண், டெய்யா தென்றன் றலைமேல் வைத் தெம்பெருமான் பெருமானென், றையா வென்றன் வாயா லரற்றி யழல்சேர் மெழுகொப்ப, ஐயாற் றரசே யாசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (8)

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச் சிவபுர நகர்புக் குக், கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென் கண்ணிணை களிகூரப், படிதா னில்லாப் பரம்பர னேயுன் பழவடி யார் கூட்டம், அடியேன் காண ஆசைப்பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (9)

வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம் வெகுளி வலையி லகப்பட்டு, நைஞ்சே னாயேன் ஞானச் சுடரே நானோர் துணைகாணேன், பஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா பவளத் திருவாயால், அஞ்சே லென்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதிசயப்பத்து.

முத்தி இலக்கணம்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைப்புமா டென்று மாணிக்கத் தொளியென்று மனத்திடை யுருகாதே, செப்பு நேர்முலை மடவர லியர்தங்கள் திறத்திடை நைவேனை, ஒப்பி லாதன வுவமனி லிறந்தன வொண்மலர்த் திருப்பாதத், தப்ப னாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. (1)

நீதியாவன யாவையு நினைக்கிலே னினைப்பவரொடுங் கூடேன், ஏத மேபிறந் திறந்துழல் வேன்றனை யென்னடி யானென்று, பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பர னிரந்தர மாய்நின்ற, ஆதி யாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. (2)

முன்னை யென்னுடை வல்வினை போயிட முக்கணது டையெந்தை, தன்னை யாவரு மறிவதற் கரியவ னெளியவ னடியார்க்குப், பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை முடிதனி லிளமதி யதுவைத்த, அன்னை யாண்டு தன் னடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. (3)

பித்த னென்றெனை யுலகவர் பகர்வதோர் காரண மிதுகேளீர், ஒத்துச் சென்றுதன் றிருவருட் கூடிடு முபாயம தறியாமே, செத்துப் போயரு நரகிடை வீழ்வதற் கொருப்படு கின்றேனை, அத்த னாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. (4)

பரவுவாரவர்பாடுசென் றணைகிலேன்பன் மலர்பறித் தேற்றேன், குரவு வார்குழ லார்திறத் தேநின்று குடிகெடு கின்றேனை, இரவு நின்றெரி யாடிய எம்மிறை யெரிசடை மிளிர்கின்ற, அரவ னாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. (5)

எண்ணிலேன் றிருநாமவஞ்செழுத்து மென் னேழைமையதனாலே, நண்ணி லேன்கலை ஞானிகள் தம்மொடு நல்வினை நயவாதே, மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் ணாவதற் கொருப்படு கின்றேனை, அண்ண லாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

பொத்தை யூன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசம் பொழுகிய பொய்க்கூரை, இத்தை மெய்யெனக் கருதி

நின் றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை, முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி, அத்த னாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. (7)

நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகை குரம்பையிற் புகப்பெய்து, நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து நுகமின்றி விளாக்கைத்துத், தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத் துகளறுத் தெழுதரு சுடர்ச்சோதி, ஆக்கி யாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. (8)

உற்ற ஆக்கையி னுறுபொருள் நறுமல ரெழுதரு நாற்றம்போற், பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருளப்பொருள் பாராதே, பெற்றவா பெற்றபயனது நுகர்ந்திடும் பித்தர்சொற் றெளியாமே, அத்த னாண்டு தன் னடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. (9)

இருள்தி ணிந்தெழுந் திட்டதோர் வல்வினைச் சிறுகுடி விதுவித்தைப், பொருளெ னக்களித் தருநரகத்திடை விழப்புகு கின்றேனைத், தெருளு மும்மதில் நொடிவரை யிடிதரச் சினப்பதத் தொடுசெந்தீ, அருளு மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய அதிசயங் கண்டாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புணர்ச்சிப்பத்து.

அத்துவித இலக்கணம்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடர்பொற் குன்றைத் தோளா முத்தை
வாளா தொழும்புகந்து
கடைபட் டேனை யாண்டுகொண்ட
கருணா லயனைக் கருமால்பிரமன்
தடைபட் டின்னுஞ் சாரமாட்டாத்
தன்னைத் தந்தவென் னாரமுதைப்
புடைபட் டிருப்ப தென்றுகொல்லோவென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. (1)

ஆற்ற கில்லே னடியே னரசே
அவனி தலத்தைம் புலனாய
சேற்றி லழுந்தாச் சிந்தைசெய்து
சிவனெம் பெருமா னென்றேத்தி
ஊற்று மணற்போ னெக்குநெக்
குள்ளே யுருகி யோலமிட்டுப்
போற்றி நிற்ப தென்றுகொல்லோவென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. (2)

நீண்ட மாலு மயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டு கொண்ட வென்னா ரமுதை
யள்ளூ றுள்ளத் தடியார்முன்
வேண்டுந் தனையும் வாய்விட் டலறி
விரையார் மலர் தூவிப்
பூண்டு கிடப்ப தென்றுகொல் லோவென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. (3)

அல்லிக் கமலத் தயனுமாலும்
அல்லாதவரு மமரர் கோனுஞ்
சொல்லிப் பரவு நாமத்தானைச்
சொல்லும் பொருளு மிறந்த சுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப்பாலை
நிறையின் னமுதை யமுதின் சுவையைப்
புல்லிப் புணர்வ தென்றுகொல் லோவென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. (4)

திகழத் திகழு மடியுமுடியுங்
காண்பான் கீழ்மே லயனும்மாலும்
அகழப் பறந்துங் காணமாட்டா
அம்மா னிம்மா நிலமுழுதும்
திகழப் பணிகொண் டென்னையாட்
கொண்டவாவென்ற நீர்மையெல்லாம்

புகழப் பெறுவ தென்றுகொல் லோவென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. (5)

பரிந்து வந்து பரமானந்தம்
பண்டே யடியேற் கருள்செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தி
லருமா லுற்றே னென்றென்று
சொரிந்த கண்ணீர் சொரியவுண்ணீ
ருரோமஞ் சிலிர்ப்ப வுகந்தன்பாய்ப்
புரிந்து நிற்ப தென்றுகொல் லோவென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. (6)

நினையப் பிறருக் கரியநெருப்பை
நீரைக் காலை நிலனை விசும்பைத்
தனையொப் பாரை யில்லாத்தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்தகண்டங்
கனையக் கண்ணீ ரருவிபாயக்
கையுங் கூப்பிக் கடிமலராற்
புனையப் பெறுவ தென்றுகொல் லோவென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. (7)

நெக்கு நெக்குள் ளுருகி யுருகி
நின்று மிருந்துங் கிடந்துமெழுந்தும்
நக்கு மழுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானா விதத்தாற் கூத்துநவிற்றிச்

செக்கர் போலுந் திருமேனி
திகழ நோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப்
புக்கு நிற்ப தென்றுகொல் லோவென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. (8)

தாதாய் மூவே ழுலகுக்குந்
தாயே நாயேன் றனையாண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தே
பெருந்தேன் பில்க எப்போது
மேதா மணியே யென்றென்றேத்தி
யிரவும் பகலும் எழிலார் பாதப்
போதாய்ந் தணைவ தென்றுகொல் லோவென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. (9)

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதுங்
கண்ணார் விசும்பின் விண்ணோர்க்கெல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே யெனையாண்ட
பார்ப்பா னேயெம் பரமாவென்று
பாடிப் பாடிப் பணிந்துபாதப்
பூப்போ தணைவ தென்றுகொல் லோவென்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழாப்பத்து.

முத்தி யுபாயம்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகே னார்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
வார்கட லுலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (1)

வம்பனேன் றன்னை யாண்டமா மணியே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
உம்பரு மறியா வொருவனே யிருவர்க்
குணர்விறந் துலகமூ டுருவுஞ்
செம்பெரு மானே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எம்பெரு மானே யென்னையாள் வானே
யென்னைநீ கூவிக்கொண் டருளே. (2)

யாடிமால் புகழும் பாதமே யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேடிநீ யாண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஊடுவ துன்னோ டுவப்பது முன்னை
உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
வாடினே னிங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (3)

வல்லவா ளரக்கர் புரமெரித் தானே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எல்லைமூ வுலகு முருவியன் றிருவர்
காணுநா ளாதியீ றின்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (4)

பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே யாண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எண்ணமே யுடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
ணென்றிவை நின்கணே வைத்து

மண்ணின்மே லடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (5)

பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செஞ்சவே யாண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அஞ்சினே னாயே னாண்டுநீ யளித்த
அருளினை மருளினான் மறந்த
வஞ்சனே னிங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (6)

பருதிவா ழொளியாய் பாதமே யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திருவுயர் கோலச் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
கருணையே நோக்கிக் கசிந்துள முருகிக்
கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனே னுலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (7)

பந்தணை விரலாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

அந்தமி லமுதே யரும்பெரும் பொருளே
ஆரமு தேயடி யேனை
வந்துய வாண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (8)

பாவநா சாவுன் பாதமே யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (9)

பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீ யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செழுமதி யணிந்தாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பத்து.

மகாமாயாசுத்தி.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே யடியே னாதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (1)

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
ஒருத்தனே யுன்னை யோலமிட்டலறி
யுலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே யடியே னாதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (2)

எங்கள்நா யகனே யென்னுயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமா ரிருவர்
தங்கள்நா யகனே தக்கநற் காமன்
தனதுடல் தழலெழ விழித்த
செங்கண்நா யகனே திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அங்கணா அடியே னுதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (3)

கமலநான் முகனுங் கார்முகில் நிறத்துக்
கண்ணனு நண்ணுதற் கரிய
விமலனே யெமக்கு வெளிப்படா யென்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அமலனே யடியே னுதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (4)

துடிகொள்நே ரிடையாள் சுரிகுழன் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோ லிரண்டு
பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந்துறை
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர் [யிற்

அடிகளே யடியே னாதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (5)

துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்
தொப்பனே யுன்னை யுள்குவார் மனத்தின்
உறுசுவை யளிக்குமா ரமுதே
செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அப்பனே யடியே னாதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (6)

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
மேவலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஐயனே யடியே னாதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (7)

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்

சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே யடியே னாதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (8)

மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவங்
கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருளனே யடியே னாதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. (9)

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
இருந்தவா றெண்ணி யேசறா நினைந்திட்
டென்னுடை யெம்பிரா னென்றென்
றருந்தவா நினைந்தே யாதரித் தழைத்தால்
அலைகட லதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி யிதுகாண்
போதரா யென்றரு ளாயே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்.

குரு தரிசனம்.

திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருளியது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு மானுன் னாமங்கள் பேசுவார்க், கிணக்கி லாததோ ரின்ப மேவருந் துன்பமே துடைத்தெம்பிரான், உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்விளை யாமலென்வினை யொத்தபின், கணக்கி லாத்திருக் கோல நீவந்து காட்டினாய்கழுக் குன்றிலே. (1)

பிட்டு நேர்பட மண்சு மந்த பெருந்து றைப்பெரும் பித்தனே, சட்ட நேர்பட வந்திலாத சழக்க னேனுனைச் சார்ந்திலேன், சிட்ட னேசிவ லோக னேசிறு நாயி னுங்கடை யாயவெங், கட்ட னேனையு மாட் கொள்வான் வந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே. (2)

மலங்கினேன் கண்ணி னீரைமாற்றி மலங்கெடுத்த பெருந்துறை, விலங்கினேன் வினைக்கேட னேனினி மேல்விளைவ தறிந்திலேன், இலங்கு கின்றநின் சேவடிகளி ரண்டும் வைப்பிட மின்றியே, கலங்கி னேன்கலங் காம லேவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. (3)

பூணொணாததொ ரன்பு பூண்டு பொருந்தி நாடொ
றும் போற்றவும், நாணொணாததொர் நாண மெய்தி
நடுக்க டலுள ழுந்திநான், பேணொணாதபெ ருந்துறைப்
பெருந் தோணிபற்றி யுகைத்தலுங், காணொணாத்திருக்
கோல நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. (4)

கோல மேனிவ ராகமேகுண மாம்பெ ருந்துறைக்
கொண்டலே, சீல மேதும றிந்தி லாதவென் சிந்தை
வைத்த சிகாமணி, ஞால மேகரி யாக நானுனை நச்சி
நச்சிட வந்திடுங், கால மேயுனை யோத நீவந்து காட்டி
னாய்கழுக் குன்றிலே. (5)

பேத மில்லதொர் கற்ப ளித்த பெருந்து றைப்
பெரு வெள்ளமே, எத மேபல பேச நீயெனை யேதிலார்
முன மென்செய்தாய், சாதல் சாதல்பொல் லாமை யற்ற
தனிச்ச ரண்சர ணாமெனக், காதலாலுனை யோத
நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. (6)

இயக்கி மாரறு பத்து நால்வரை யெண்குணஞ்
செய்த ஈசனே, மயக்க மாயதொர் மும்ம லப்பழ வல்வி
னைக்கு ளழுந்தவுந், துயக் கறுத்தெனை யாண்டு கொண்டு
நின் றூய்மலர்க் கழல் தந்தெனைக், கயக்க வைத்தடி
யார்மு னேவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. (7)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்டபத்து.

நிருத்த தரிசனம்.

தில்லையில் அருளியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரிய வயமயங்கி யிறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோ யருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே.()

வினைப்பிறவி யென்கின்ற வேதனையி லகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிது நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை [யை
எனைப்பெரிது மாட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இணையிலி
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை யம்பலத்தே கண்டேனே.

உருத்தெரியாக் காலத்தே யுள்புகுந்தென் னுளமன்னிக்
கருத்திருத்தி யூன்புக்குக் கருணையினா லாண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயடியேன் அணிகொள்தில்லை
[கண்டேனே. (3)

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைபட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும் வண்ணம்
பல்லோருங் காணவென்றன் பசுபாச மறுத்தானை
எல்லோரு மிறைஞ்சுதில்லை யம்பலத்தே கண்டேனே.()

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை யல்லலறுத் தாட்கொண்டு [துக்
பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் னுரைமாய்த்
கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே. (5)

பிறவிதனை யறமாற்றிப் பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டும்
உறவினொடுமொழியச்சென் றுலகுடையவொருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலமன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே.

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாச மறுத்தருளிப்
பித்தனிவ னெனவென்னை யாக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றாற் றிருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே. ()

அளவிலாப் பாவகத்தா லமுக்குண்டிங் கறிவின்றி
விளைவொன்று மறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்
களவிலா ஆனந்த மளித்தென்னை யாண்டானைக்
களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே. (8)

பாங்கினொடு பரிசொன்று மறியாத நாயேனை
ஓங்கியுளத் தொளிவளர வுலப்பிலா அன்பருளி
வாங்கிவினை மலமறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை யம்பலத்தே கண்டேனே. (9)

பூதங்க ளைந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்க ளனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லைகண்டேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரார்த்தனைப்பத்து.

சதா முத்தி.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலந்து நின்னடியா ரோடன்று வாளா களித் திருந்தேன், புலர்ந்து போன காலங்கள் புகுந்து நின்ற திடர் பின்னாள், உலர்ந்து போனே னுடையானே யுலவாவின்பச் சுடர்காண்பான், அலந்து போனே னருள்செய்யா யார்வங் கூர அடியேற்கே. (1)

அடியார் சிலருன் னருள்பெற்றா ரார்வங் கூர யானவமே, முடையார் பிணத்தின் முடிவின்றி முனிவா லடியேன் மூக்கின்றேன், கடியே னுடைய கடுவினையைக் களைந்துன் கருணைக் கடல்பொங்க, உடையா யடியே னுள்ளத்தே யோவா துருக அருளாயே. (2)

அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வா யடியா ரெல்லாம் புக்கழுந்த, இருளா ராக்கை யிதுபொறுத்தே யெய்த் தேன் கண்டா யெம்மானே, மருளார் மனத்தோ ருன்மத்தன் வருமா லென்றிங் கெனைக்கண்டார், வெரு ளா வண்ண மெய்யன்பை யுடையாய் பெறநான் வேண்டுமே. (3)

வேண்டும் வேண்டு மெய்யடியா ருள்ளே விரும்பி யெனையருளால், ஆண்டா யடியே னிடர்களைந்த அமுதே யருமா மணி முத்தே, தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய் தொண்ட னேற்கு முண்டாங்கொல், வேண்டா தொன்றும் வேண்டாது மிக்க வன்பே மேவுதலே. (4)

மேவு முன்ற னடியாருள் விரும்பி யானுமெய்ம் மையே, காவி சேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கா வுன்றன் கருணையினாற், பாவி யேற்கு முண்டாமோ பரமா னந் தப் பழங்கடல் சேர்ந், தாவி யாக்கை யானெனதென் றியாதுமின்றி யறுதலே. (5)

அறவே பெற்றார் நின்னன்ப ரந்தமின்றி யகநெக வும், புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்புகின்றே னுடையானே, பெறவே வேண்டு மெய்யன்பு பேரா வொழியாப் பிரிவில்லா, மறவா நினையா அளவிலா மாளா இன்ப மாகடலே. (6)

கடலே யனைய ஆனந்தங் கண்டா ரெல்லாங் கவர்ந் துண்ண, இடரே பெருக்கி யேசற்றிங் கிருத்த லழகோ அடிநாயேன், உடையாய்நீயே யருளுதியென் றுணர்ந்தா தொழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன், சுடரா ரருளா லிருணீங்கச் சோதீ யினித்தான் றுணியாயே.

துணியா வுருகா அருள்பெருகத் தோன்றுந் தொண்ட ரிடைப்புகுந்து, திணியார் மூங்கிற் சிந்தை யேன் சிவனே நின்று தேய்கின்றேன், அணியா ரடியா ருனக்குள்ள அன்புந் தாரா யருளளியத், தணியா தொல்லை வந்தருளித் தளிர்ப்பொற் பாதந்தாராயே.

தாரா அருளொன் றின்றியே தந்தா யென்றுன் தமரெல்லாம், ஆரா நின்றா ரடியேனு மயலார் போல அயர்வேனே, சீரா ரருளாற் சிந்தனையைத் திருத்தி யாண்ட சிவலோகா, பேரா னந்தம் பேராமை வைக்க வேண்டும் பெருமானே. (9)

மானோர் பங்கா வந்திப்பார் மதுரக் கனியே மனநெகா, நானோர் தோளாச் சுரையொத்தா னம்பி யித்தால் வாழ்ந்தாயே, ஊனே புகுந்த வுனையுணர்ந்தே யுருகிப் பெருகும் உள்ளத்தைக், கோனே யருளுங் காலந்தான் கொடியேற் கென்றோ கூடுவதே. (10)

கூடிக் கூடி யுன்னடியார் குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப்பாரா, வாடி வாடி வழியற்றேன் வற்றன் மரம் போல் நிற்பேனோ, ஊடி யூடி யுடையா யொடுகலந்துள் ளுருகிப் பெருகிநெக், காடி யாடி யானந்த மதுவேயாக அருள்கலந்தே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குழைத்தபத்து.

ஆத்தும நிவேதனம்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குழைத்தாற் பண்டைக் கொடுவினைநோய் காவா யுடையாய் கொடுவினையேன், உழைத்தா லுறுதி யுண் டோதா னுமையாள் கணவா எனையாள்வாய், பிழைத் தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ பிறைசேர் சடையாய் முறையோவென், றழைத்தா லருளா தொழிவதே யம் மானேயுன் னடியேற்கே. (1)

அடியே னல்ல லெல்லாமுன் னகல வாண்டா யென்றிருந்தேன், கொடியே ரிடையாள் கூறவெங் கோவே யாவா வென்றருளிச், செடிசே ருடலைச் சிதை

யாத தெத்துக் கெங்கள் சிவலோகா, உடையாய் கூவிப்
பணிகொள்ளா தொறுத்தா லொன்றும்போதுமே. (2)

ஒன்றும் போதா நாயேனை யுய்யக் கொண்ட நின்
கருணை, இன்றே யின்றிப் போய்த்தோதா னேழை
பங்கா எங்கோவே, குன்றே யனைய குற்றங்கள் குணமா
மென்றே நீகொண்டால், என்றான் கெட்ட திரங்கிடா
யெண்டோள் முக்க ணெம்மானே. (3)

மானேர் நோக்கி மணவாளா மன்னே நின்சீர்
மறப்பித்திவ், வூனே புகவென் றனைநூக்கி யுழலப்
பண்ணு வித்திட்டாய், ஆனா லடியே னறியாமை
யறிந்து நீயே யருள்செய்து, கோனே கூவிக் கொள்
ளுநா ளென்றென் றுன்னைக் கூறுவதே. (4)

கூறு நாவே முதலாகக் கூறுங் கரண மெல்லாநீ,
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதுநீ,
வேறோர் பரிசிங்கொன் றில்லை மெய்ம்மை யுன்னை விரித்
துரைக்கில், தேறும் வகையென் சிவலோகா திகைத்
தால் தேற்ற வேண்டாவோ. (5)

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட முழுதுந்
தருவோய்நீ, வேண்டு மயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி
யென்னைப் பணிகொண்டாய், வேண்டி நீயாதருள் செய்
தாயா னுமதுவே வேண்டினல்லால், வேண்டும்பரிசொன்
றுண்டென்னி லதுவு முன்றன் விருப்பன்றே. (6)

அன்றே யென்ற னாவியு முடலு முடைமை யெல்லாமுங், குன்றே யனையா யென்னையாட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ, இன்றோ ரிடையூ றெனக் குண்டோ எண்டோண் முக்க ணெம்மானே, நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே. ()

நாயிற் கடையா நாயேனை நயந்து நீயே யாட் கொண்டாய், மாயப் பிறவி யுன்வசமே வைத்திட் டிருக்கு மதுவன்றி, ஆயக்கடவே னானோதா னென்ன தோவிங் கதிகாரங், காயத்திடுவா யுன்னுடைய கழற் கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே. (8)

கண்ணார் நுதலோய் கழலிணைகள் கண்டேன் கண்கள் களிகூர, எண்ணா திரவும் பகலுநா னவையே யெண்ணு மதுவல்லால், மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன் கழற்கே புகுமாறும், அண்ணா எண்ணக் கட வேனோ அடிமை சால அழகுடைத்தே. (9)

அழகே புரிந்திட் டடிநாயே னரற்று கின்றே னுடையானே, திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய், புகழே பெரிய பத மெனக்குப் புராண நீதந் தருளாதே, குழகா கோல மறையோனே கோனேயென்னைக் குழைத்தாயே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உயிருண்ணிப்பத்து.

சிவானந்த மேலிடுதல்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைந்நாப்பட அரவேரல்கு லுமைபாகம தாயென், மெய்ந்நாள்தொறும் பிரியாவினைக் கேடாவிடைப்பாகா, செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை யுறை வாய், எந்நாட்களித் தெந்நாளிறு மாக்கே னினியானே.

நானாரடி யணைவானொரு நாய்க்குத்தவி சிட்டிந், ஈனாருடல் புகுந்தானுயிர் கலந்தானுளம் பிரியான், தேனார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை யுறைவான், வானோர்களு மறியாததோர் வளமீந்தன னெனக்கே. (2)

எனைநானென்ப தறியேன்பக லிரவாவது மறி யேன், மனவாசகங் கடந்தானெனை மத்தோன்மத்த னாக்கிச், சினமால்விடை யுடையான்மன்னு திருப்பெருந் துறை யுறையும், பனவனெனைச் செய்தபடி றறியேன் பரஞ் சுடரே. (3)

வினைக்கேடரு முளரோபிறர் சொல்லீர்விய னுலகில், எனைத்தான்புகுந் தாண்டானொரு தென்பின்புரை யுருக்கிப், பினைத்தான்புகுந் தெல்லேபெருந் துறையி லுறை பெம்மான், மனத்தான்கண்ணி னகத்தான் மறுமாற்றத்திடை யானே. (4)

பற்றாங்கவை பற்றீர்பற்றும் பற்றாங்கது பற்றி, நற்றாங்கதி யடைவோமெனிற் கெடுவீரோடி வம்மின், தெற்றார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை யிறைசீர், கற்றாங்கவன் கழல்பேணின ரொடுங்கூடுமின் கலந்தே. (5)

கடலின்திரை யதுபோல்வரு கலக்கமல மறுத்தென், உடலுமெனை யுயிரும்புகுந் தொழியாவண்ணம் நிறைந்தான், சுடருஞ்சுடர் மதிசூடிய திருப்பெருந் துறை யுறையும், படருஞ்சடை மகுடத்தெங்கள் பரன் தான்செய்த படிறே. (6)

வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன்செல்வம் வேண்டேன் மண்ணும் விண்ணும், வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம் வேண்டார்தமை நாளுந், தீண்டேன் சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு திருப்பெருந்துறை யிறைதாள், பூண்டேன்புறம் போகேனினிப் புறம் போகலொட் டேனே.

கோற்றேனெனக் கென்கோகுரை கடல்வாயமு தென்கோ, ஆற்றேனெங்க ளரனேயரு மருந்தேயென

தரசே, சேற்றூர்வயல் புடைசூழ்தரு திருப்பெருந்துறை யுறையும், நீற்றூர்தரு திருமேனிநின் மலனேயுனை யானே. (8)

எச்சம்மறி வேனுனெனக் கிருக்கின்றதை யறி யேன், அச்சோ எங்க ளரனேயரு மருந்தேயென தமுதே, செச்சைமலர் புரைமேனியன் திருப்பெருந் துறை யுறைவான், நிச்சம்மென நெஞ்சின்மன்னி யாகிநின் றானே. (9)

வான்பாவிய வுலகத்தவர் தவமேசெய அவமே, ஊன்பாவிய வுடலைச்சுமந் தடவிமர மானேன், தேன் பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறை யுறை வாய், நான்பாவிய னானாலுனை நல்காயென லாமே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சப்பத்து.

ஆனந்த முறுதல்.

தில்லையில் அருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புற்றில்வா ளரவு மஞ்சேன் பொய்யர்தம் மெய்யு மஞ்சேன், கற்றைவார் சடையெம் மண்ணல் கண்ணு தல் பாத நண்ணி, மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை யுண்

டென வினைநெதம் பெம்மாற், கற்றிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (1)

வெருவரேன் வேட்கை வந்தால் வினைக்கடல் கொளினுமஞ்சேன், இருவரான் மாறு காணு எம்பி ரான் தம்பி ரானுர், திருவுரு வன்றி மற்றோர் தேவ ரெத் தேவ ரென்ன, அருவரா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (2)

வன்புலால் வேலு மஞ்சேன் வளைக்கையார் கடைக்க ணஞ்சேன், என்பெலா முருக நோக்கி யம் பலத் தாடுகின்ற, என்பொலா மணியை யேத்தி யினி தருள் பருக மாட்டா, அன்பிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (3)

கிளியனார் கிளவி யஞ்சே னவர்கிறி முறுவ லஞ்சேன்
வெளியநீ றாடு மேனி வேதியன் பாத நண்ணித்
துளியுலாங் கண்ண ராகித் தொழுதழு துள்ள நெக்கிங்
களியிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (4)

பிணியெலாம் வரினு மஞ்சேன் பிறப்பினே டிறப்பு மஞ்சேன், துணிநிலா அணியி னன்றன் தொழும்பரோ டழுந்தி யம்மால், திணிநிலம் பிளந்துங் காணுச் சேவடி பரவி வெண்ணீ, றணிகிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (5)

வாளுலா மெரியு மஞ்சேன் வரைபுரண் டிடினு மஞ்சேன், தோளுலா நீற்ற னேற்றன் சொற்பதங் கடந்த அப்பன், தாளதா மரைக ளேத்தித் தடமலர் புனைந்து னையும், ஆளலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (6)

தகைவிலாப் பழியு மஞ்சேன் சாதலை முன்ன மஞ்சேன், பகைமுகந் தெரிகை வீசிப் பொலிந்தவம்பலத்து ளாடும், முகைநகைக் கொன்றை மாலை முன்னவன் பாத மேத்தி, அகநெகா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (7)

தறிசெறி களிறு மஞ்சேன் தழல்விழி யுழுவை யஞ்சேன், வெறிகமழ் சடைய னப்பன் விண்ணவர் நண்ணமாட்டாச், செறிதரு கழல்க ளேத்திச் சிறந்தினி திருக்க மாட்டா, அறிவிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (8)

மஞ்சுலா முருமு மஞ்சேன் மன்னரோ டுறவு மஞ்சேன், நஞ்சமே யமுத மாக்கு நம்பிரா னெம்பி ரானாய்ச், செஞ்சவே யாண்டு கொண்டான் திருமுண்டந் தீட்ட மாட்டா, தஞ்சுவா ரவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. (9)

கோணிலா வாளி யஞ்சேன் கூற்றுவன் சீற்ற மஞ்சேன்
நீணிலா அணியி னானை நினைந்துநைந் துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர வாழ்த்திநின் றேத்த மாட்
ஆணலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே. [டா

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

சிவானந்த விளைவு.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப் பாண்டியற் காரமுதாம், ஒருவரை யொன்று மிலாத வரைக்கழற் போதிறைஞ்சித், தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி மேற்கொண்ட சேவகனார், ஒருவரை யன்றி யுருவறி யாதென்ற னுள்ளமதே. (1)

சதுரை மறந்தறி மால்கொள்வர் சார்ந்தவர் சாற்றிச் சொன்னோங், கதிரை மறைத்தன்ன சோதி கழுக்கடை கைப்பிடித்துக், குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு மேற்குடி கேடுகண்டீர், மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட மறித்திடுமே. (2)

நீரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக் குளிக்கின்ற நெஞ்சங் கொண்டீர், பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார், ஓரின்ப வெள்ளத்துருக் கொண்டு தொண்டரை யுள்ளங் கொண்டார், பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்கழ லேசென்று பேணுமினே. (3)

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின் றென்னனன்னாட், டிறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக் கால மெக் காலத்துள்ளும், அறிவொண் கதிர்வா ளுறைகழித் தானந்த மாக்கடவி, எறியும் பிறப்பை யெதிர்ந் தார் புரள இருநிலத்தே. (4)

காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய, ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய, ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப் பிரான்றன் அடியவர்க்கு, மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே. (5)

ஈண்டிய மாயா இருள்கெட எப்பொரு ளும்விளங்கத் தூண்டிய சோதியை மீனவனுஞ்சொல்ல வல்லனல்லன் வேண்டிய போதே விலக்கிலை வாய்தல் விரும்புமின்றாள் பாண்டிய னாருள் செய்கின்ற முத்திப் பரிசிதுவே. (6)

மாயவ னப்பரி மேல்கொண்டு மற்றவர் கைக்கொளலும்
போயறு மிப்பிறப் பென்னும் பகைகள் புகுந்தவருக்
காயஅரும்பெருஞ் சீருடைத் தன்னருளே யருளுஞ்[ளே.
சேய நெடுங் கொடைத் தென்னவன் சேவடி சேர்மின்க

அழிவின்றி நின்றதொ ரானந்த வெள்ளத்திடை யழுத்திக், கழிவில் கருணையைக் காட்டிக் கடிய வினைய கற்றிப், பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன் பாண்டிப் பெரும்பதமே, முழுதுலகுந்தருவான்கொடையே சென்று முந்துமினே. (8)

விரவிய தீவினை மேலைப் பிறப்புமுந் நீர்கடக்கப்
பரவிய அன்பரை யென்புருக் கும்பரம் பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புந்திகொ ளப்பட்ட பூங்கொடியார்
மரவியன் மேல்கொண்டு தம்மையுந் தாமறியார் மறந்தே.

கூற்றைவென் றாங்கைவர் கோக்களை யும்வென் றிருந்தழகால், வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந் தானுமோர் மீனவன்பால், எற்றுவந் தாருயி ருண்ட திறலொற்றைச் சேவகனே, தேற்றமி லாதவர் சேவடி சிக்கெனச் சேர்மின்களே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிடித்தபத்து.

முத்திக் கலப்புரைத்தல்.

திருத்தோணிபுரத்தில் அருளியது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் றனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (1)

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணங் காத்தெனை யாண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (2)

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையேபெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபத மளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (3)

அருளுடைச் சுடரே யளிந்ததோர் கனியே
பெருந்திற லருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (4)

ஒப்புனக் கில்லா வொருவனே யடியேன்
உள்ளத்து ளொளிர்கின்ற வொளியே
மெய்ப்பத மறியா வீறிலி யேற்கு
விழுமிய தளித்ததோ ரன்பே
செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெரு மானே

எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (5)

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
டளவிலா ஆனந்த மருளிப்
பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
பிஞ்ஞகா பெரியவெம் பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே யடியேன்
செல்வமே சிவபெரு மானே
இறவிலே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (6)

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
பூசனை யுகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெரு மானே
ஈசனே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (7)

அத்தனே யண்ட ரண்டமாய் நின்ற
ஆதியே யாது மீறில்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே

பித்தனே யெல்லா வுயிருமாய்த் தழைத்துப்
　　பிழைத்தவை யல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
　　எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (8)

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
　　பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை யுருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
　　உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
　　செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
　　எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (9)

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
　　பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
என்பெலா முருக்கி யெளியையா யாண்ட
　　ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே யிறப்பொடு மயக்காந்
　　தொடக்கெலா மறுத்தநற் சோதீ
இன்பமே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
　　எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேசறவு.

சுட்டறி வொழித்தல்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரும்புதரு மனத்தேனை யீர்த்தீர்த்தெ னென்புருக்கிக்
கரும்புதரு சுவையெனக்குக்காட்டினையுன் கழலிணைகள்
ஒருங்குதிரை யுலவுசடை யுடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரை யாக்கியவா றன்றேயுன் பேரருளே. (1)

பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை பங்காநின் னாளானார்க்
குண்ணார்ந்த வாரமுதே யுடையானே யடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட் டாள்வாய்நீ வாவென்னக்
கண்ணார வுய்ந்தவா றன்றேயுன் கழல்கண்டே. (2)

ஆதமிலி யான்பிறப் பிறப்பென்னு மருநரகில்
ஆர்தமரு மின்றியே யழுந்துவேற் காவாவென்
றோதமலி நஞ்சுண்ட வுடையானே யடியேற்குன்
பாதமலர் காட்டியவா றன்றேயெம் பரம்பரனே. (3)

பச்சைத்தா ளரவாட்டீ படர்சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே யடியேனை யுய்யக்கொண்

டெச்சத்தார் சிறுதெய்வ மேத்தாதே யச்சோவென்
சித்தத்தா றுய்ந்தவா றன்றேயுன் றிறனினைந்தே. (4)

கற்றறியேன் கலைஞானங் கசிந்துருகே னாயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்கியலால் வார்கழல்வந்
துற்றிறுமாந் திருந்தேனெம் பெருமானே யடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேநின் பொன்னருளே.

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணா லிடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவே னின்னருளால்
உய்ஞ்சேனெம் பெருமானே யுடையானே யடியேனை
அஞ்சேலென் றாண்டவா றன்றேயம் பலத்தமுதே. (6)

என்பாலைப் பிறப்பறுத்திங் கிமையவர்க்கு மறிய வொண்ணாத், தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறை யுஞ் சிவபெருமான், அன்பானீ யகநெகவே புகுந்தருளி யாட்கொண்ட, தென்பாலே நோக்கியவா றன்றேயெம் பெருமானே. (7)

மூத்தானே மூவாத முதலானே முடிவில்லா
ஓத்தானே பொருளானே யுண்மையுமா யின்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்திங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினாற்
பேர்த்தேநீ யாண்டவா றன்றேயெம் பெருமானே. (8)

மருவினிய மலர்ப்பாதம் மனத்தில்வளர்ந் துள்ளுருகத்
தெருவுதொறு மிகவலறிச் சிவபெருமா னென்றேத்திப்

பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலிற் படிவாமா
றருளெனக்கிங் கிடைமருதே யிடங்கொண்ட அம்மானே.

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றே
தேனாயின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான் [ன்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாருயிர் வாழ்க்கையை யொறுத்தன்றே வெறுத்திடவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புலம்பல்.

சிவானந்த முதிர்வு.

திருவாரூரில் அருளியது.

கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்கமலத் தயனொடுமா லறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறாவெண் ணீறாடி
ஓங்கெயில்சூழ் திருவாரூ ருடையானே அடியேனின்
பூங்கழல்க ளவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே. (1)

சடையானே தழலாடீ தயங்குமூ விலைச்சூலப்,
படையானே பரஞ்சோதீ பசுபதீ மழவெள்ளை, விடை
யானே விரிபொழில்சூழ் பெருந்துறையா யடியேனான்,
உடையானே யுனையல்லா துறுதுணைமற் றறியேனே.

உற்றாரை யான்வேண்டே னூர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன், கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவு மினியமையுங், குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன் குரைகழற்கே, கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலாப்பத்து.

அநுபவம் இடையீடுபடாமை.

தில்லையில் அருளியது.

கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓடுங் கவந்தியுமே யுறவென் றிட்டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளுஞ் சிவன்கழலே யெனத்தெளிந்து
கூடு முயிருங் குமண்டையிடக் குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. ()

துடியே ரிடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள் எத்தனையுஞ் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவே னெனைத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே.

என்புள் ளுருக்கி யிருவினையை யீடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய வுள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே.

குறியு நெறியுங் குணமுமிலார் குழாங்கள்தமைப்
பிறியு மனத்தார் பிறிவரிய பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தி லுருத்தமுதாஞ் சிவபதத்தை
அறியுங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. ( )

பேருங் குணமும் பிணிப்புறுமிப் பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசு துரிசறுத்துத் தொண்டரெல்லாஞ்
சேரும் வகையாற் சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
ஆருங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. (5)

கொம்பி லரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடல மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும்வண்ணம் நானணுகும்
அம்பொன்குலாத்தில்லை யாண்டானைக்கொண்டன்றே.

மதிக்குந் திறலுடைய வல்லரக்கன் தோள்நெரிய
மிதிக்குந் திருவடி யென்றலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாச மொன்றுமிலோ மெனக்களித்திங்
கதிர்க்குங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே.

இடக்குங் கருமுருட் டேனப்பின் கானகத்தே
நடக்குந் திருவடி யென்றலைமே னட்டமையாற்
கடக்குந் திறலைவர் கண்டகர்தம் வல்லாட்டை
அடக்குங் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே.

பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கென் புன்றலையால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே.

கொம்மை வரிமுலைக் கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள் செய்வேனுக்
கிம்மை தரும்பய னித்தனையு மீங்கொழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை யாண்டானைக் கொண்டன்றே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

அற்புதப்பத்து.

அநுபவமாற்றாமை.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மைய லாயிந்த மண்ணிடை வாழ்வெனு மாழியு
ளகப்பட்டுத், தையலாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான்
தலைதடு மாறாமே, பொய்யெலாம்விடத் திருவருள்தந்து

தன்பொன்னடியிணைகாட்டி, மெய்யனாய் வெளிகாட்டி
முன் னின்றதோ ரற்புதம் விளம்பேனே. (1)

எய்ந்த மாமல ரிட்டுமுட் டாததோ ரியல்பொடும்
வணங்காதே, சாந்த மார்முலைத் தையனல் லாரொடுந்
தலைதடு மாறாகிப், போந்து யான்றுயர் புகாவண மருள்
செய்து பொற்கழ லிணைகாட்டி, வேந்த னாய்வெளி
யேயென்மு னின்றதோ ரற்புதம் விளம்பேனே. (2)

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யி னைப்பல செய்து
நானென தெனுமாயக், கடித்த வாயிலே நின்றுமுன்
வினைமிகக் கழறியே திரிவேனைப், பிடித்துமு னின்றப்
பெருமறை தேடிய அரும்பொரு ளடியேனை, அடித்த
டித்துவக் காரமுன் றீற்றிய அற்புத மறியேனே. (3)

பொருந்து மிப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாதுபொய்
களே புகன்றுபோய்க், கருங்கு ழலினார் கண்களாலே
றுண்டு கலங்கியே கிடப்பேனைத், திருந்துசேவடிச் சிலம்
பவை சிலம்பிடத் திருவொடு மகலாதே, அருந்துணைவனா
யாண்டுகொண் டருளிய அற்புத மறியேனே. (4)

மாடுஞ் சுற்றமு மற்றுள போகமு மங்கையர் தம்
மோடும், கூடி யங்குள குணங்களா லேறுண்டு குலா
வியே திரிவேனை, வீடு தந்தென்றன் வெந்தொழில்வீட்

நட மென்மலர்க் கழல்காட்டி, ஆடு வித்தென தகம்புகுந் தாண்டதோ ரற்புத மறியேனே. (5)

வணங்கு மிப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது மங்கை பர் தம்மோடும், பிணைந்து வாயிதழ்ப் பெருவெள்ளத் தழுந்திநான் பித்தனாய்த் திரிவேனைக், குணங்க ளுங் றி களுமிலாக் குணக்கடல் கோமளத் தொடுங்கூடி, ணைந்துவந்தெனை யாண்டுகொண் டருளிய அற்புத றியேனே. (6)

இப்பி றப்பினி லிணைமலர் கொய்துநா னியல் பொடஞ் செழுத்தோதித், தப்பி லாதுபொற் கழல் களுக் கிடாதுநான் தடமுலை யார்தங்கள், மைப்பு லாங் கண்ணு லேறுண்டு கிடப்பேனை மலரடி யிணைகாட்டி, அப்ப னென்னைவந் தாண்டுகொண் டருளிய அற்புத மறியேனே. (7)

ஊச லாட்டுமிவ் வுடலுயி ராயின இருவினை யறுத் தென்னை, ஓசை யாலுணர் வார்க்குணர் வரியவ னுணர் வுதந் தொளியாக்கிப், பாச மானவை பற்றறுத் துயர்ந்த தன் பரம்பெருங் கருணையால், ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய அற்புத மறியேனே. (8)

பொச்சை யானவிப் பிறவியிற் கிடந்துநான் புழுத் தலை நாய்போல, இச்சை யாயின ஏழையர்க் கேசெய்

தங் கிணங்கியே திரிவேனை, இச்ச கத்தரி யயனுமெட் டாததன் விரைமலர்க் கழல்காட்டி, அச்ச னென்னை யும் ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புத மறியேனே. (9)

செறியு மிப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது செறிகுழ லார்செய்யுங், கிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங்கண்களு முன்னியே கிடப்பேனை, இறைவன் எம்பிரான் எல்லை யில் லாததன் இணைமலர்க் கழல்காட்டி, அறிவு தந் தெனை யாண்டுகொண் டருளிய அற்புத மறியேனே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னிப்பத்து.

சிவவிளைவு.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் தென்பெ ருந்துறை நாயகன், மூவரா லு மறியொ ணாமுத லாய வானந்த மூர்த்தியான், யாவ ராயினு மன்ப ரன்றி யறியொ ணாமல் ர்ச் சோதியான், தூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னிச் சுடருமே. (1)

அட்ட மூர்த்தி யழக னின்னமு தாயவா னந்தவெள் ளத்தான், சிட்டன் மெய்ச்சிவ லோக நாயகன் தென்பெ ருந்துறைச் சேவகன், மட்டு வார்குழன் மங்கை யாளை யோர் பாகம்வைத்த அழகன்றன், வட்ட மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னி மலருமே. (2)

நங்கை மீரெனை நோக்குமின் னங்களுத னம்பணி கொண்டவன், தெங்கு சோலைகள் சூழ்பெ ருந்துறை மேய சேவக னுயகன், மங்கை மார்கையில் வளையுங் கொண்டெம் முயிருங் கொண்டெம் பணிகொள்வான், பொங்கு மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னிப் பொலியுமே. (3)

பத்தர் சூழப் பராபரன் பாரில் வந்து பார்ப்பனெ னச், சித்தர் சூழச் சிவபிரான் தில்லை மூதூர் நடஞ்செய் வான், எத்த னுகிவந் தில்புகுந் தெமையாளுங் கொண் டெம் பணிகொள்வான், வைத்த மாமலர்ச் சேவ டிக் கணஞ் சென்னி மன்னி மலருமே. (4)

மாய வாழ்க்கையை மெய்யென்றெண்ணி மதித்தி டாவகை நல்கினுன், வேய தோளுமை பங்க னெங்கள் திருப்பெருந்துறை மேவினுன், காயத் துள்ளமு தூறு ஊறநீ கண்டுகொள் ளென்று காட்டிய, சேய மாமலர்ச் சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னித் திகழுமே. (5)

சித்த மேபுகுந் தெம்மை யாட்கொண்டு தீவினை
கெடுத் துய்யலாம், பத்தி தந்துதன் பொற்க ழற்கணே
யன்மலர் கொய்து சேர்த்தலும், முத்தி தந்திந்த மூவுல
குக்கு மப்பு றத்தெமை வைத்திடும், அத்தன் மாமலர்ச்
சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னி மலருமே. (6)

பிறவி யென்னுமிக் கடலை நீந்தத்தன் பேர ருள்தந்
தருளினன், அறவை யென்றடி யார்கள் தங்க ளருட்கு
மாம்புக விட்டுநல், உறவு செய்தெனை யுய்யக்கொண்ட
பிரான்ற னுண்மைப் பெருக்கமாந், திறமை காட்டிய
சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னித் திகழுமே. (7)

புழுவி னுற்பொதிந் திடுகு ரம்பையிற் பொய்தனை
யொழிவித்திடும், எழில்கொள் சோதியெம் மீச னெம்
பிரா னென்னு டையப்ப னென்றென்று, தொழுத கை
யின ராகித் தூய்மலர்க் கண்கள் நீர்பல்குந் தொண்டர்
க்கு, வழுவி லாமலர்ச்சேவ டிக்கணஞ் சென்னிமன்னி
மலருமே. (8)

வம்ப னுய்த்திரி வேனை வாவென்று வல்வினைப்
பகை மாய்த்திடும், உம்ப ரானுல கூட றுத்தப் புறத்த
னுய்நின்ற எம்பிரான், அன்ப ரானவர்க் கருளி மெய்யடி
யார்கட் கின்பந் தழைத்திடுஞ், செம்பொன் மாமலர்ச்
சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னித் திகழுமே. (9)

முத்த னைமுதற் சோதியை முக்க ணப்ப னைமுதல் வித்தினைச், சித்த னைச்சிவ லோகனைத்திரு நாமம்பாடித் திரிதரும், பத்தர்கா ளிங்கே வம்மி னீருங்கள் பாசந் தீரப் பணிமினோ, சித்த மார்தருஞ் சேவ டிக்கணஞ் சென்னி மன்னித் திகழுமே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவார்த்தை.

அறிவித்தன்புறுதல்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதிவர் பாகன் மறைபயின்ற
வாசகன் மாமலர் மேயசோதி
கோதில் பரங்கரு ணையடியார்
குலாவு நீதிகுண மாகநல்கும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வந்திழிந்
தாதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த
அருளறி வாரெம்பி ரானாவாரே. (1)

மாலயன் வானவர் கோனும்வந்து
வணங்க அவர்க்கருள் செய்தவீசன்
ஞால மதனிடை வந்திழிந்து
நன்னெறி காட்டி நலந்திகழுங்
கோல மணியணி மாடநீடு
குலாவு மிடவை மடநல்லாட்குச்
சீல மிகக்கரு ணையளிக்குந்
திறமறி வாரெம்பி ரானுவாரே. (2)

அணிமுடி யாதி யமரர்கோமான்
ஆனந்தக் கூத்த னறுசமயம்
பணிவகை செய்து படவதேறிப்
பாரொடு விண்ணும் பரவியேத்தப்
பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறையெம்
பேரரு ளாளன்பெண் பாலுகந்து
மணிவலை கொண்டுவான் மீன்விசிறும்
வகையறி வாரெம்பி ரானுவாரே. (3)

வேடுரு வாகி மகேந்திரத்து
மிகுகுறை வானவர் வந்துதன்னை
தேட விருந்த சிவபெருமான்
சிந்தனை செய்தடி யோங்களுய்ய
ஆட லமர்ந்த பரிமாவேறி
ஐயன் பெருந்துறை யாதியந்நாள்

ஏடர் களையெங்கு மாண்டுகொண்ட
இயல்பறி வாரெம்பி ரானவாரே. (4)

வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த
மாக்கரு ணைக்கட லாயடியார்
பந்தனை விண்டற நல்குமெங்கள்
பரமன் பெருந்துறை யாதியந்நாள்
உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன்
றோங்கு மதிலிலங் கையதனிற்
பந்தணை மெல்விர லாட்கருளும்
பரிசறி வாரெம்பி ரானவாரே. (5)

வேவத் திரிபுரஞ் செற்றவில்லி
வேடுவ னாய்க்கடி நாய்கள்சூழ
ஏவற்செ யல்செய்யுந் தேவர்முன்னே
யெம்பெரு மான்றா னியங்குகாட்டில்
ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கியீசன்
எந்தை பெருந்துறை யாதியன்று
கேவலங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த
கிடப்பறி வாரெம்பி ரானவாரே. (6)

நாத முடையதோர் நற்கமலப்
போதினி னண்ணிய நன்னுதலார்

ஓதிப் பணிந்தலர் தூவியேத்த
    ஒளிவளர் சோதியெம் மீசன்மன்னும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம்
    புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப்
பேதங் கெடுத்தருள் செய்பெருமை
    அறியவல் லாரெம்பி ரானாவாரே. (7)

பூவலர் கொன்றைய மாலைமார்பன்
    போருகிர் வன்புலி கொன்றவீரன்
மாதுநல் லாளுமை மங்கைபங்கன்
    வண்பொழில்சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன்
ஏதில் பெரும்புக ழெங்களீசன்
    இருங்கடல் வாணற்குத் தீயிற்றோன்றும்
ஓவிய மங்கையர் தோள்புணரும்
    உருவறி வாரெம்பி ரானாவாரே. (8)

தூவெள்ளை நீறணி யெம்பெருமான்
    சோதிம கேந்திர நாதன்வந்து
தேவர் தொழும்பதம் வைத்தவீரன்
    தென்னன் பெருந்துறை யாளியன்று
காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித்
    தன்கழல் காட்டிக் கசிந்துருகக்
கேதங் கெடுத்தென்னை யாண்டருளுங்
    கிடப்பறி வாரெம்பி ரானாவாரே. (9)

அங்கணனெங்க ளமரர்பெம்மான்
அடியார்க் கமுத னவனிவந்த
எங்கள் பிரானிரும் பாசந்தீர
இகபர மாயதோ ரின்பமெய்தச்
சங்கங் கவர்ந்துவண் சாத்திஞேடுஞ்
சதுரன் பெருந்துறை யாளியன்று
மங்கையர் மல்கு மதுரைசேர்ந்த
வகையறி வாரெம்பி ரானுவாரே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணப்பதிகம்.

ஒழியா இன்பத்துவகை.

தில்லையில் அருளியது.

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும்
பத்திமை யும்பெற வேண்டுஞ்
சீருரு வாய சிவபெரு மானே
செங்கம லமலர் போல
ஆருரு வாயவென் னாரமு தேயுன்
அடியவர் தொகை நடுவே

ஓருரு வாயநின் திருவருள் காட்டி
என்னையு முய்யக்கொண் டருளே. (1)

உரியே னல்லே னுனக்கடிமை
யுன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழுதும்
தரியே னாயே னின்னதென்
றறியேன் சங்கரா கருணையினாற்
பெரியோ னொருவன் கண்டுகொ ளென்றுன்
பெய்கழ லடிகாட்டிப்
பிரியே னென்றென் றருளிய அருளும்
பொய்யோ எங்கள் பெருமானே. (2)

என்பே யுருகநின் னருள ளித்துன்
இணைமல ரடிகாட்டி
முன்பே என்னை யாண்டு கொண்ட
முனிவா முனிவர் முழுமுதலே
இன்பே யருளி யெனையுருக்கி
உயிருண் கின்ற எம்மானே
நண்பே யருளா யென்னுயிர்
நாதா நின்னருள் நாணுமே. (3)

பத்தில னேனும் பணிந்தில னேனுமுன்
னுயர்ந்தபைங் கழல்காணப்
பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும்
பிறப்பறுப் பாயெம் பெருமானே

முத்தனை யானே மணியனை யானே
    முதல்வ னேமுறை யோவென்
றெத்தனை யானும் யான்றொடர்ந் துன்னை
    யினிப்பிரிந் தாற்றேனே. (4)

காணு மதொழிந்தே னின்றிருப்பாதங்
    கண்டுகண் களிகூரப்
பேணு மதொழிந்தேன் பிதற்று மதொழிந்தேன்
    பின்னையெம் பெருமானே
தாணுவே யழிந்தேன் நின்னினைந் துருகுந்
    தன்மையென் புன்மைகளாற்
காணு மதொழிந்தேன் நீயினி வரினுங்
    காணவும் நாணுவனே. (5)

பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனைப்
    பரங்கரு ணையோடு மெதிர்ந்து
தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை யளிக்குஞ்
    சோதியை நீதியிலேன்
போற்றியென் னமுதே யெனநினைந் தேத்திப்
    புகழ்ந்தழைத் தலறியென் னுள்ளே
ஆற்றுவ னாக வுடையவ னேயெனை
    யாவவென் றருளாயே. (6)

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாத்திரைப்பத்து.

அனுபவாதீத முரைத்தல்.

தில்லையில் அருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை, ஓவா துள்ளங் கலந்துணர்வா யுருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால், ஆவா வென்னப் பட்டன்பா யாட்பட் டீர்வந் தொருப்படுமின், போவோங் காலம் வந்ததுகாண் பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே. (1)

புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர் புயங்கம் பெருமான் பூங்கழல்கள், மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம் வேண்டா போக விடுமின்கள், நகவே ஞாலத் துள் புகுந்து நாயே யனைய நமையாண்ட, தகவே யுடையான் றனைச்சாரத் தளரா திருப்பார் தாந்தாமே. (2)

தாமே தமக்குச் சுற்றமுந் தாமே தமக்கு விதிவகையும், யாமா ரெமதார் பாசமா ரென்னமாய மிவைபோகக், கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடு மவன்றன்

குறிப்பே குறிக்கொண்டு, போமா றமைமின் பொய்நீக்கி
இப் புயங்க னாள்வான் பொன்னடிக்கே. (3)

அடியா ரானீ ரெல்லீரு மகல விடுமின் விளையாட்
டைக், கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைக்கொண்டிரு
மின் திருக்குறிப்பைச், செடிசே ருடலைச் செலநீக்கிச்
சிவலோ கத்தே நமைவைப்பான், பொடிசேர் மேனிப்
புயங்கன்றன் பூவார் கழற்கே புகவிடுமே. (4)

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர் கால
மினியில்லை, உடையா னடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோ
டுடன்போ வதற்கே யொருப்படுமின், அடைவோம் நாம்
போய்ச் சிவபுரத்துள் அணியார்கதவ தடையாமே,
புடைபட் டுருகிப் போற்றுவோம் புயங்க னாள்வான்
புகழ்களையே. (5)

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின் புயங்கன் றாளே
புந்திவைத்திட், டிகழ்மி னெல்லா அல்லலையு மினியோ
ரிடையூ றடையாமே, திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச்
சென்று சிவன்றாள் வணங்கிநாம், நிகழு மடியார் முன்
சென்று நெஞ்சு முருகி நிற்போமே. (6)

நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகி னில்லோ மினிநாஞ்
செல்வோமே, பொற்பா லொப்பாந் திருமேனிப் புயங்க

ளுள்வான் பொன்னடிக்கே, நிற்பீ ரெல்லாந் தாழாதே
நிற்கும் பரிசே யொருப்படுமின், பிற்பா னின்று பேழ்
கணித்தாற் பெறுதற் கரியன் பெருமானே. (7)

பெருமான் பேரா னந்தத்துப் பிரியா திருக்கப்
பெற்றீர்காள், அருமா லுற்றுப் பின்னைநீ ரம்மா வழுங்கி
யாற்றுதே, திருமா மணிசேர் திருக்கதவந் திறந்த
போதே சிவபுரத்துத், திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன்
திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே. (8)

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச்
சிந்திமின், போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள் பங்கன்
புயங்க னருளமுதம், ஆரப் பருகி யாராத ஆர்வங்கூர
அழுந்துவீர், போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே பொய்யிற்
கிடந்து புரளாதே. (9)

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாரா யின்றே வந்தா
ளாகாதீர், மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதியுட்கலங்கி
மயங்குவீர், தெருள்வீராகி லிதுசெய்மின் சிவலோகக்
கோன் திருப்புயங்கன், அருளார் பெறுவா ரகலிடத்தே
அந்தோ அந்தோ அந்தோவே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்படையெழுச்சி.

பிரபஞ்சப் போர்.

தில்லையில் அருளியது.

கலி விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவா ளேந்துமையர் நாதப் பறையறைமின்
மானமா ஏறுமையர் மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆனநீற் றுக்கவச மடையப் புகுமின்கள்
வானவூர் கொள்வோநா மாயப்படை வாராமே. (1)

தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர் பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்டிறல் யோகிகளே பேரணி யுந்தீர்கள்
திண்டிறற் சித்தர்களே கடைக்கூழை சென்மின்கள்
அண்டர்நா டாள்வோநா மல்லற்படை வாராமே. (2)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்பா.

அணைந்தோர் தன்மை.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

நேரிசை வெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன்—செய்ய

திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து. (1)

ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே யென்செய்கேன்—தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மாலேற்று மத்தன் பெருந்துறையான்
தானென்பா ராரொருவர் தாழ்ந்து. (2)

செய்த பிழையறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையி லுயிர்ப்பறியேன்—வையத் [தான்
திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே கோத்
பெருந்துறையில் மேய பிரான். (3)

முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்—தென்னன்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கு மருந்து. (4)

அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனு மாலுமால் கொள்ளும்—இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியா
திருந்துறையு மென்னெஞ்சத் தின்று. (5)

பித்தென்னை யேற்றும் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதாம்
அத்தமே யாக்கும்வந் தென்மனத்தை—அத்தன்
பெருந்துறையா னாட்கொண்டு பேரருளால் நோக்கு
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து. (6)

வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதா யமைந்தன்றே—சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையா னென்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கு ஒளி. (7)

யாவர்க்கு மேலா மளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழாம் அடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கென் னெம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை. (8)

மூவரு முப்பத்து மூவருமற் றொழிந்த
தேவருங் காணாச் சிவபெருமான்—மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்ப மிகும். (9)

இருந்தென்னை யாண்டா னிணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்நெஞ்சே யெல்லாந்—தருங்காண்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவா யென்மனத்தே வந்து. (10)

இன்பம் பெருக்கி யிருளகற்றி யெஞ்ஞான்றுந்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியா—யன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையா னென்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டா னுவந்து. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாய நான்மறை.

அனுபவத்துக் கையமின்மை யுரைத்தல்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது.

நேரிசை வெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா மாலயனுங்
கண்டாரு மில்லைக் கடையேனைத் - தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழியெங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை. (1)

உள்ள மலமூன்று மாய வுகுபெருந்தேன்
வெள்ளந் தரும்பரியின் மேல்வந்த - வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறவிக் காடு. (2)

காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டிற் பரிபாகன் நம்வினையை—வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையா னங்கமல பாதம்
மருளுங் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து. (3)

வாழ்ந்தார்க ளாவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துலக மேத்தத் தருவாருஞ் - சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி யேத்துந் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி யேத்து நமர். (4)

நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி யெழுகோ கழிக்கரசைப்—பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண், (5)

காணுங் கரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணு மடியார் பிறப்பகலக் - காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையி லென்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு. (6)

பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசின் மணியின் மணிவார்த்தை - பேசிப்
பெருந்துறையே யென்று பிறப்பறுத்தே னல்ல
மருந்தினடி யென்மனத்தே வைத்து. (7)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்படையாட்சி.

சீவோபாதி யொழிதல்.

தில்லையில் அருளியது.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்க ளிரண்டு மவன்கழல் கண்டு களிப்பன வா
காதே காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென்வாழ்வு கடைப்
படு மாகாதே, மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறக்

திடு மாகாதே மாலறி யாமலர்ப் பாத மிரண்டும் வணங் குது மாகாதே, பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடு மாகாதே பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள் பாடுது மாகாதே, விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே. (1)

ஒன்றினொ டொன்று மோரைந்தினோ டைந்து முயிர்ப்பறுமாகாதே உன்னடி யாரடி யாரடி யோமென வுய்ந்தன வாகாதே, கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த கணக்கது வாகாதே காரண மாகும னாதி குணங்கள் கருத்துறு மாகாதே, நன்றிது தீதென வந்த நடுக்க நடந் தன வாகாதே நாமுமெ லாமடி யாருட னேசெல நண் ணுது மாகாதே, என்றுமெ னன்பு நிறைந்த பராவமு தெய்துவ தாகாதே ஏறுடை யானெனை யாளுடை நாயக னென்னுள் புகுந்திடிலே. (2)

பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராவமு தாகாதே, அந்த மிலாத அகண்டமு நம்மு ளகப்படு மாகாதே ஆதி முதற்பர மாய பரஞ்சுட ரண்ணுவ தாகாதே, செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே சேலன கண்க ளவன்திரு மேனி திளைப்பன வாகாதே, இந்திர

ஞால இடர்ப்பிற வித்துய ரேகுவ தாகாதே என்னுடை நாயக னாகிய வீச னெதிர்ப்படு மாயிடிலே. (3)

என்னணி யார்முலை யாக மளைந்துட னின்புறு மாகாதே எல்லையின் மாக்கருணைக்கட லின்றினி தாடுது மாகாதே, நன்மணி நாத முழங்கியெ னுள்ளுற நண்ணுவ தாகாதே நாத னணித்திரு நீற்றினை நித்தலு நண்ணுவ தாகாதே, மன்னிய அன்பரி லென்பணி முந்துற வைகுவ தாகாதே மாமறை யும்மறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே, இன்னியற் செங்கழு நீர்மலரென்றலை யெய்துவ தாகாதே என்னை யுடைப்பெருமானரு ளீச னெழுந்தரு ளப்பெறிலே. (4)

மண்ணினின் மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கறு மாகாதே வானவ ரும்மறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே, கண்ணிலி காலம னைத்தினும் வந்த கலக்கறு மாகாதே காதல்செ யும்மடி யார்மன மின்று களித்திடு மாகாதே, பெண்ணலி யாவென நாமென வந்த பிணக்கறு மாகாதே பேரறி யாதவ னேக பவங்கள் பிழைத்தன வாகாதே, எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனையெய்துவ தாகாதே என்னை யுடைப்பெருமானருளீச னெழுந்தருளப் பெறிலே. (5)

பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண் ணீறு பொலிந்
திடு மாகாதே பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து
பொழிந்திடு மாகாதே, மின்னிய னுண்ணிடை யார்கள்
கருத்து வெளிப்படு மாகாதே வீணை முரன்றெழு
மோசையிலின்ப மிகுத்திடு மாகாதே, தன்னடி யாரடி
யென்றலை மீது தழைப்பன வாகாதே தானடி யோமுட
னேயுய வந்து தலைப்படு மாகாதே, இன்னிய மெங்கு
நிறைந்தினி தாக வியம்பிடு மாகாதே என்னைமு னாளு
டையீச னெனத்த னெழுந்தருளப் பெறிலே. (6)

சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை சுவைதரு
மாகாதே துண்ணென வென்னுள மன்னிய சோதி
தொடர்ந்தெழு மாகாதே, பல்லியல் பாய பரப்பற
வந்த பராபர மாகாதே பண்டறி யாதப ரானுப வங்கள்
பரந்தெழு மாகாதே, வில்லிய னன்னுத லார்மய லின்று
விளைந்திடு மாகாதே விண்ணவ ரும்மறி யாத விழுப்
பொரு ளிப்பொரு ளாகாதே, எல்லையி லாதன எண்
குண மானவை யெய்திடு மாகாதே இந்து சிகாமணி
யெங்களை யாள எழுந்தரு ளப்பெறிலே. (7)

சங்கு திரண்டு முரன்றெழு மோசை தழைப்பன
வாகாதே சாதி விடாத குணங்கள் நம்மோடு சலித்திடு
மாகாதே, அங்கிது நன்றிது நன்றெனு மாயை யடங்

கிடு மாகாதே ஆசையெ லாமடி யாரடி யோமெனு மத்தனை யாகாதே, செங்கய லொண்கண் மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன வாகாதே சீரடி யார்கள் சிவானு பவங்கள் தெரிந்திடு மாகாதே, எங்கு நிறைந்தமு தாறு பரஞ்சுட ரெய்துவ தாகாதே ஈறறியாமறை யோனெனை யாள எழுந்தரு ளப்பெறிலே. (8)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தமாலை.

சிவானுபவ விருப்பம்.

தில்லையில் அருளியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னே ரனைய பூங்கழல்க ளடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம், பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டு போற்றா நின்றா ரமரரெல்லாம், கன்னே ரனைய மனக்கடை யாய்க் கழிப்புண் டவலக் கடல்வீழ்ந்த, என்னே ரனையே னினியுன்னைக் கூடும் வண்ண மியம்பாயே. (1)

என்னா லறியாப் பதந்தந்தா யான தறியா தேகெட் டேன், உன்னாலொன்றுங் குறைவில்லை யுடையாயடி

மைக்கா ரென்பேன், பன்னா ளுன்னைப் பணிந்தேத்தும் பழைய அடிய ரொடுங்கூடா, தென்னா யகமே பிற்பட்டிங் கிருந்தே னோய்க்கு விருந்தாயே. (2)

சீலமின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே யின்றி யறிவின்றித், தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை, மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா வுலக நெறியேறக், கோலங்காட்டி யாண்டானைக் கொடியே னென்றோ கூடுவதே. (3)

கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன் கேடிலாதாய் பழிகொண்டாய், படுவேன் படுவ தெல்லாநான் பட்டாற் பின்னைப் பயனென்னே, கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே, நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கா னன்றோ எங்கள் நாயகமே. (4)

தாயாய் முலையைத் தருவானே தாரா தொழிந்தாற் சவலையாய், நாயேன் கழிந்து போவேனோ நம்பி யினித்தா னல்குதியே, தாயே யென்றுன் தாளடைந்தேன் தயாநீ யென்பா லில்லையே, நாயே னடிமை யுடனாக ஆண்டாய் நான்றான் வேண்டாவோ. (5)

கோவே யருள வேண்டாவோ கொடியேன் கெடவே யமையுமே, ஆவா வென்னா விடிலென்னை

யஞ்சே லென்பா ராரோதான், சாவா ரெல்லா மென்
னளவோ தக்க வாறன் றென்ஞுரோ, தேவே தில்லை
நடமாடு திகைத்தே னினித்தான் றேற்ருயே. (6)

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞாலமெல்லா நிகழ்
வித்துப், பெரியதென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்சதேற்
றும் பெருந்துறையாய், அரிய பொருளே யவிநாசி
யப்பா பாண்டி வெள்ளமே, தெரிய வரிய பரஞ்சோதீ
செய்வ தொன்று மறியேனே. (7)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சோப்பதிகம்.

அனுபவவழி யறியாமை.

தில்லையில் அருளியது.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (1)

நெறியில்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்று மில்லாத கூத்தன்றன் கூத்தையெனக்
கறியும் வண்ண மருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

பொய்யெல்லா மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே, மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத் தருளித், தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம், ஐயனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (3)

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கட வேனை, எண்ணமிலா அன்பருளி யெனையாண்டிட் டென்னையுந்தன், சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தாய் நெறியே சேரும்வண்ணம், அண்ணலெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (4)

பஞ்சாய வடிமடவார் கடைக்கண்ணு லிடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேனுன் னருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேனு னுடையானே யடியேனை வருகவென்
றஞ்சேலென் றருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (5)

வெந்துவிழு முடற்பிறவி மெய்யென்று வினை பெருக்கிக், கொந்துகுழற் கோல்வளையார் குவிமுலை

மேல் வீழ்வேனைப், பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசற
வென் றுரிசுமறுத், தந்தமெனக் கருளியவா றார்
பெறுவா ரச்சோவே. (6)

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
ஐயனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (7)

சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியிற் றடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருகூ றுடையபிரான் றன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. [ம்

செம்மைநல மறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமல மறுவித்து முதலாய முதல்வன்றான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே. (9)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருப்பதிகங்கள் 51-க்குப்
பாடல் தொகை - 658.

*

ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுக நாவலரவர்கள்,

வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை,

நெ. 300, தங்கசாலை வீதி, :: சென்னை-1.

	ரூ.	ந.பை.
நமச்சிவாயமாலை	0	12
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு	0	25
பதினோராந் திருமுறை	1	25
நித்திய கருமவிதி	0	12
அருட்பா—அது அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டும், திருவாசகமும், திருவிசைப்பாவும், திருப்பல்லாண்டும், பெரிய புராணச் செய்யுட்டிரட்டும் அடங்கியது	1	75
தாயுமான சுவாமி பாடல்	1	25
பட்டணத்தார் பாடல்	0	12
திருமுருகாற்றுப்படையுரை	0	31
கந்தரலங்காரம், கந்தரனுபூதி	0	12
நால்வர் நான்மணிமாலை	0	12
திருச்செந்தூரகவல்	0	12
விநாயக கவசம், சிவ கவசம், சத்தி கவசம், இலக்குமி தோத்திரம் சரஸ்வதி தோத்திரம்	0	12
சரஸ்வதியந்தாதி	0	6
மதுரை அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா	0	6
தண்டிவிநாயகர் திருவருட்பா	0	6
கதிர்காமவேலர் திருவருட்பா	0	6